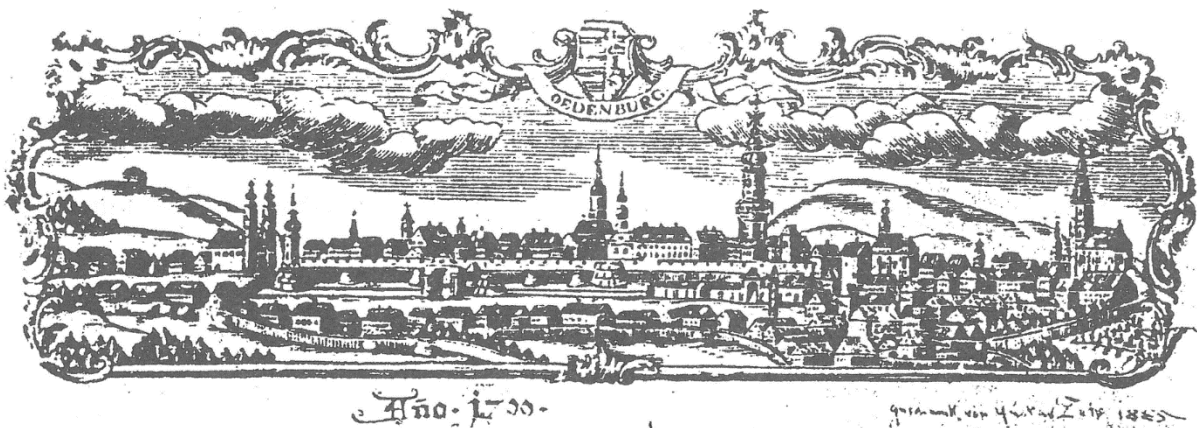

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2026-ban tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2026

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

(Széchenyi István)

Lectori Salutem
Tisztelet az Olvasónak!

Megható és felemelő pillanat köszönteni azokat, akik évtizedekkel ezelőtt az Erdőmérnöki Karon szereztek diplomájukat, majd életútjukkal az erdész hivatás méltó képviselőivé váltak. A mai kézfogás nem csupán találkozás, hanem nemzedékek közötti kapcsolat: benne él az erdő szeretete, a természet tisztelete, valamint a tudás és tapasztalat továbbadásának időtlen hagyománya.

Karunk emblémájának öt tölgyfalevele az állandóságot, az életerőt és a közösség összetartozását jelképezi. A tölgy szilárdsága arra a láthatatlan kötelékre emlékeztet bennünket, amely az erdészek generációit az Alma Materhez és egymáshoz kapcsolja. Ez a kötelék akkor is megmarad, ha az élet messzire sodor bennünket, vagy ha már nem veszünk részt aktívan a szakmai munkában.

Tiszteletdiplomásaink számunkra a felhalmozott szakmai tudás, az életbölcsség és a hivatás iránti elkötelezettség megtestesítői. Példájuk hidat képez a múlt értékei és a jövő törekvései között, és irányt mutat oktatóinknak, hallgatóinknak, valamint az erdész szakma újabb nemzedékeinek.

Az Erdőmérnöki Kar nevében mély tisztelettel és őszinte hálával köszöntöm arany-, gyémánt- és vasdiplomás öregdiákjainkat. Köszönjük, hogy életpályájukkal példát mutattak, hivatásuk kihívásait méltósággal vállalták, és munkájukkal gazdagították szakmánk örökségét.

Büszkeséggel nyújtjuk át az életútjukat bemutató kiadványt, amely nem csupán életrajzok gyűjteménye, hanem tisztelgés mindazok előtt, akik munkásságukat az erdők, a természeti értékek és a fenntartható erdőgazdálkodás szolgálatába állították. Bízunk benne, hogy e kivételes pályák az olvasók számára is inspirációt jelentenek, és méltó módon őrzik tiszteletdiplomásaink szakmai és emberi örökségét.

Sopron, 2026 szeptembere

Prof. dr. Heil Bálint
az Erdőmérnöki Kar dékánja

Tiszteletdiplomásaink

Vasokleveles erdőmérnökeink	6	Saródi Péter	26
Dr. Balázs István	6	Simkó István Győző	27
Balsay Endre	6	Sohler István	28
Borovits Ferenc	7	Sörnyei Sándor	28
Dobay Pál Andor	7	Szalai Gábor	29
Dr. Herczeg Endre (András)	8	Szalisznyó Károly	29
Hohl Mária (Csutora Lászlóné)	8	Székely Miklós	30
Dr. Jármay Éva (Ujváriné)	9	Szenthe Ádám Pál	30
Kocsis Tibor	9	Szirányi Katalin Korom Gyuláné	31
Dr. Ötvös Imre	10	Dr. Tóth József	31
Pintér László	11	Dr. Tvordy György	31
Rétfalvi László István	12	Aranyokleveles erdőmérnökeink	33
Rozsenich Tamás Imre†	13	Dobrányi Tamás Géza	33
Dr. Safranyik László	13	Fittler Ottó	34
Sümegh Nándor	14	Forgács László Ferenc	34
Vigh István	15	Hegyi Attila	35
Gyémántokleveles erdőmérnökeink	16	Horváth Ferenc Imre	36
Beró Csaba Pál	16	Inokai Balázs	37
Boda Katalin	16	Jávorházy András	38
Dr. Darabos István	17	Kárpátiné Ugron Anikó Mária	38
Hevesi István	17	Kiss László Csaba	38
Hornyánszky Antal Adolf	18	Kolozsvári Ákos Imre†	39
Dr. Kapusi Imre	18	Dr. Kucsara Mihály	40
Kardos Ferenc	19	Mészáros Gyula (János)	40
Dr. Kovács Lóránt	20	Nagy Dénes	41
Krahulcsán János	20	Nagy László	41
Kristó István László	21	Nagy Zoltán	42
Dr. Márkus István	22	Ormos Balázs András	42
Medgyesi Gábor Béla	22	Ormosi Mária (Ormos Balázs Andrásné)	43
Müller Géza	23	Perl József	44
Nemky Klára Korbonski Kazimierz Bogdánne	23	Siffer Sándor	45
Pálhalmi János Lajos	24	Simon Péter	45
Dr. Pethő József	25	Somogyi Imre	46
Rádi József	26	Speer Norbert	47
		Szabó Péter	48

Szabó Veronika	48
Dr. habil. Szendrődi László Béla	49
Szemerey Tamásné Szontagh Rita PhD ..	50
Tarjáni Antal	51
Török András	52
Vadász László Zoltán	53
Vass Sándor	53

A szöveget gondozta és jegyzetekkel ellátta dr. Facskó Ferenc dékáni titkár 2026 kora nyarán.

Vasokleveles erdőmérnökeink

Dr. Balázs István gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 30-1961., kelte: 1961. június 22., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961 és 1963 között a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Kapuvári Erdészeti Osztályán gyakornok, majd a Soproni Postaigazgatóságon műszaki előadó, és egy évig Növényteni Tanszéken egyetemi tanársegéd és tudományos kutató. 1967-től 1991-ig a Pest megyei tanács VB Mezőgazdasági Osztályon megyei vadászati felügyelő, fa-, természetvédelmi és vadászati csoportvezető, a megyei trófeabíráló bizottság és a megyei állami vizsgálóbizottság elnöke. 1991-93 között Tipo-Press Kisszövetkezet kereskedelmi igazgatója. 1993-tól 1998-ig FVM Erdészeti Hivatal főtanácsosa, szakmai tanácsadó címmel, főosztályvezető-helyettesi besorolással. 1998-tól 2001-ig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Humánpolitikai Főosztályán főosztályvezető. 2002-2004 között a Vadászati Kulturális Egyesület ügyvezető igazgatója. 2003-tól a Pátia Consult Vagyonértékelő és Gazdasági Tanácsadó Rt.-nél erdő-ingatlanbecslő szakértő, majd 2005-től erdészeti-, vadászati és erdőérték-kárbecslő igazságügyi szakértő. 1995-1998 között a Pilisi Parkerdőgazdaság Zrt., 1998-2001 között a Zalaerdő Zrt. igazgatósági tagja illetve a Felügyelőbizottság elnöke.

Mezőgazdasági tudományok doktora (Gödöllő 1982), vadgazdálkodási szakmérnök (Gödöllői Agrártudományi Egyetem, 1980) és felsőszintű erdő- és kárérték szaktanfolyami végzettséggel (Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar 2003) rendelkezik.

Tudományos munkásságát 4 önálló kiadvány, 8 kiadvány illetve könyv társszerzőként, 1 szakjegyzet és 270 cikk jelzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület választmányának tagja 1970 óta, az OEE¹ Pest Megyei Tsz, majd Magán-erdőgazdálkodó Helyi Csoport elnöke 1970 óta, és az OEE Magán-erdészeti Szakosztály titkára, elnöke.

Munkásságát – többek között – az Erdészeti Kiváló Dolgozója, METESZ² díj, Kaán Károly Emlékérem, Pro-Silva Hungariae, Nimród bronz-, ezüst-, arany emlékérem, valamint Hubertus arany- és gyémántérem adományozásával ismerték el.

Balsay Endre gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 11-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-től a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadóként, 1964 júniusától az Észak-hansági Erdészeti erdőművelési műszaki vezetőjeként dolgozott. 1969-től a Dél-hansági Erdészeti vezetője, igazgatója volt az 1997. évi nyugdíjazásáig. Nyugdíjasként részt vesz a magánerdőkben folyó munkák szervezésében.

Szakmai pályafutása a hansági láptájakon történő erdőgazdálkodáshoz, az ottani nyárfatermesztés bevezetéséhez kötődött. Munkatársaival kidolgozta a gépesítésen alapuló, legjobb eredményt biztosító technológiai folyamatot, számtalan újítással kiegészítve azt. Szervezésében jött létre a dél-hansági feltáró úthálózat, ami a

lápvidék történetében új távlatokat nyitott meg. Az erdőmérnök-, erdésztechnikus hallgatók egymást követő generációi számára évtizedeken át szervezte a lápfásítást, nyárfatermesztést bemutató tanulmány-

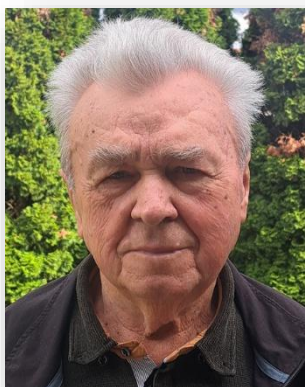
¹ Országos Erdészeti Egyesület – Magyarország egyik legrégebbi szakmai egyesülete, 1866-ban alapították.

² Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége – Egy ernyőszervezet a XX. század második felében, amely a magyar műszaki és természettudományos szakmai egyesületeket fogta össze. Célja a szakmai együttműködés, ismeretterjesztés és szakmai érdekvédelem volt. Sok szakmai egyesület tartozott alá (pl. mérnöki, agrár, erdészeti, vegyipari területek). Konferenciákat, szakmai rendezvényeket, továbbképzéseket szervezett.

utakat. 1974-ben édesapjával együtt javasolta és előkészítette a Hansági Tájvédelmi Körzet megalapítását. Az OEE győri helyi csoportjának két cikluson át elnöke volt.

Munkájával kapcsolatos észrevételeit, eredményeit több, az erdészeti szaklapokban (Az Erdő, Erdészeti Lapok) megjelent tanulmányaiban tette közzé. Ezen kívül két, a hanság-cseri erdőgazdálkodással kapcsolatos könyv szerzője, továbbá (Menekülés a Hazából – Déli-Hanság, 1956. november-december címmel, szerzőtársával) feldolgozta az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni, Hanságon át megvalósult menekülés történetét, ebben az itteni erdészek elévülhetetlen érdemeit.

Munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae Díj adományozásával, három alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója, továbbá Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozata miniszteri kitüntetésekkel ismerték el. Ezen kívül számos, a közéleti tevékenységét méltató elismerésben részesült

Borovits Ferenc gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 15-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1956 őszén másodéves. Mint a többi soproni egyetemista, „tette a dolgát” a forradalom alatt. November 4-én Ausztriába, majd onnan Kanadába, Vancouverbe távozott. 1957 őszén visszatért Magyarországra, és folytatta tanulmányait Sopronban. Egy év kihagyással 1961-ben végzett.

Egy év erdőrendezési gyakorlat után műszaki vezető a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál 3 évig. Ezután a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál illetve a Nagykanizsai EFAG-nál csoport- illetve osztályvezető 1972-ig. 1978-ig az Állami Gazdaságok Országos Központja Pest-Nógrád Megyei Főosztályánál dolgozik. 1984-ig az ERFATERV-nél csoportvezető. 1990-ig termelőszövetkezeteknél

dolgozik.

1990-től 1996-ig polgármester Kosdon. Ekkor nyugdíjba vonul. Mint nyugdíjas vállalkozó autópálya-építésen dolgozik 2002-ig.

A kanadai „kirándulás” döntően meghatározta szakmai pályafutásának lehetőségeit: csak középvezetői szintig juthat. Állandó megfigyelés alatt tartották 1990-ig. Ennek ellenére vallja, hogy nem bánta meg, hogy 1957-ben visszatért hazájába.

Kezdeményezésére 2000-ben – és azóta minden évben – szülőfalujában évente megünneplik az elmúlt egy év alatt született babákat és szüleiket. Célja a család erősítése és a gyermekáldás növelése.

Dobay Pál Andor gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 7-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1955-56 között a Pilisi Állami Erdőgazdaság Dorogi erdészeti-nél erdőápolóként dolgozik, majd 1956-61 között főiskolai hallgató az Erdőmérnöki Főiskolán. Végzése után, 1961-től 1964-ig üzemtervező erdőmérnök az Állami Erdőrendezésnél. 1964-től 1997-ig a Budapesti Erdőfelügyelőségénél és jogutódjainál erdőfelügyelő, erdő-főfelügyelő, majd főtanácsos.

Főbb szakirodalmi munkái (a WHO IS WHO Magyarországon 5. kiadása szerint):

- Régi erdei mesterségek a Pilisben
- A Délnyugat-Pilis helyneveinek magyarázata
- Az ember múltbéli tevékenysége a Pilisben (Ember a Pilisben)

- Német kísérlet a Budapest körüli szovjet ostromgyűrű áttörésére a Pilisen át 1945 januárjában (Ahogy egy itt élő felderítette)
- Pálosok a Pilisben és a Pilisből (A Pálos rend születése és elterjedése)

Évekig tagja volt Az Erdő Szerkesztőbizottságának.

A pilisi erdők illetve a térség szolgálatát nyugdíjazása után is évekig folytatta.

Munkásságát Eredményes Fásításért oklevéllel (1990), és Ember az Erdőért (1997), továbbá Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Emlékéremmel (2004) ismerték el.

Dr. Herczeg Endre (András) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

További tanulmányok: MS és Phd diploma-University of California Berkeley, kémiai vonalon.

Munkaadó az USA-ban: Shell kémiai vállalat.

Érkezés Svájcba 1978 évben.

Egyéni vállalat megalapítása Svájcban és Németországban kémiai vonalon: speciális kémiai anyagok kidolgozása közlekedési és egyéb más ipari célokra.

Publikációk:

- Wettability of Wood (Forest Products Journal USA)
- Water Emulsion, Corrosion Resistant Coating for Nonferrous Alloys (SAMPE Journal USA)
- Surface Chemical Characteristics of Epoxy Resins (SAMPE Journal USA)

Hohl Mária (Csutora Lászlóné) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 2-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-től 63-ig a Ládaipari Vállalat Körömdi Kirendeltségénél dolgozott gyakornoki, majd művezető-helyettesi munkakörben. 1963-ban az OEF³ 4. sz. Zalaegerszegi Erdőrendezőségéhez került, ott 1968-ig üzemtervező munkakörben dolgozott. 1968 januárjától területrendezési előadónak nevezték ki a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőséghez. 1980-tól a jogutód MÉM⁴ Állami Erdészeti Szolgálat Zalaegerszegi Erdőtervezési Irodájánál termőhelyfeltárási és területrendezési feladatokat látott el 1993. január 22-i nyugdíjba vonulásáig.

³ Országos Erdészeti Főigazgatóság – 1954 és 1961 között működött, állami főhatóság volt, amely az erdőgazdálkodás szakmai irányítását végezte Magyarországon.

⁴ Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi minisztérium – 1967 és 1990 között működött, amely

- a mezőgazdaság irányításáért,
- az élelmiszeripar felügyeletéért,
- és az agrárpolitika alakításáért felelt.

A rendszerváltás körüli időszakban, majd később átszervezések során megszűnt vagy beolvadt más minisztériumokba

Dr. Jármai Éva (Ujváriné) gyémántokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 12-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961 és 1963 között a Budapesti 1. sz. Erdőrendezőiségen dolgozott, mint üzemtervező. 1963-ban nyert felvételt az Erdészeti Tudományos Intézetbe. Kezdetben műszaki ügyintéző, a későbbiekben tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd tudományos tanácsadó kinevezést kapott. 1987-től 1991-ig az ERTI Nemesítési Osztályának osztályvezetőjeként tevékenykedett.

Egyetemi doktori címmel rendelkezik. 1983-ban – a Sopronban végzett erdőmérnök nők közül elsőként – tudományos fokozatot szerzett a Magyar Tudományos Akadémián: mezőgazdasági (erdészeti) tudomány kandidátusa. Tudományos munkásságát 6 könyvrészlet, 50 tanulmány és cikk jelzi.

1987-től 2008-ig a MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Munkásságát többek között Vadas Jenő Emlékéremmel (Erdészeti kutatásért) és Pro Silva Hungariae díjjal ismerték el.

Kocsis Tibor gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

1961-1965: Erdészgyakornokként tevékenykedett a Canadian Forest Products erdőipari nagyvállalatnál. Erdőbecslést végzett, erdő-típus térképeket készített.

1965-1968: A British Columbia műút tervező vállalat laboratóriumában dolgozott, ahol talaj-, anyag-, beton- és viszkozitásvizsgálatokat végzett.

1968-1973: Associated Engineering Ltd.⁵ mérnöki hivatalban műszaki rajzoló.

1973-1978: District of North Vancouver cégnél háztelkek parcellázásával foglalkozott.

1978-1981: Willis Cunliffe Tate kultúrmérnöki hivatalban a műszaki

rajzoló osztályvezetője.

1981-1986: Vállalatot alapított Tmk Drafting Services Ltd. néven műszaki tervrajzok készítésére.

1986-1998: A P. Jensen and Associates Engineering Ltd. cégnél dolgozott, mért, rajzolt, talajvizsgálatokat végzett.

1997: A British Columbia Institute of Technology elvégezte az AutoCad tanfolyamot.

1998-ban nyugdíjba vonult.

2020-ban megkapta a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetését.

⁵ A „Ltd.” a „Limited” rövidítése, ami magyarul nagyjából azt jelenti, hogy „korlátolt felelősségű”. Ez egy cégnév végén használt jelölés, főleg az Egyesült Királyságban és más angolszász országokban. A magyar rendszerben a Kft-nek feleltethető meg.

Dr. Ötvös Imre gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg a UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. Felsőfokú tanulmányait az Oregoni Állami Egyetemen (Oregon State University, Corvallis, 1961-1962, U.S.A.) kezdte, majd a Kaliforniai Egyetemen (University of California, Berkeley) fejezte be, ahol 1964. szeptember 4-én Mester Diplomát (MSc), majd 1969. június 14-én PhD-t szerzett a Rovartani Tanszéken (Department of Entomology). PhD tanulmányai alatt biológiai védekezésre, erdészeti rovartanra és ökológiára specializálta magát. A doktori fokozat megszerzése után a Kanadai Erdészeti Kutató Intézet (Canadian Forest Service (CFS)) meghívására visszatért Kanadába kutatói munkakörbe. 1969-1980 között az Erdészeti Ku-

tató Intézet legkeletibb laboratóriumában (St. John's, Newfoundland) dolgozott. Először az erdőkben károsító lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológia védekezéssel kapcsolatos témákban kutat, később a kutatás mellett a lomb- és tűfogyasztó kártevőkön dolgozó csoport vezetője is. 1980-2009 között a Kutató Intézet legnyugatibb laboratóriumában (Pacific Forestry Centre, Victoria, B.C.) dolgozott. Itt tovább folytatta erdővédelmi kutatásait a lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológiai védekezés módszereivel (parazita legyek, darazsak, vírusok, gomba és baktérium okozta betegségek). Fontosabb nemzetközi kapcsolatai Magyarországon (MTA), Kínában (egyetem, erdészet), és az USA-ban (állami és tagállamok erdészete) voltak.

Szerzője vagy társszerzője 120 referált tudományos tanulmánynak folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben megjelent cikkeknek, melyből 28 könyvrészlet. Társszerkesztője két nemzetközi konferencia kiadványának. Társszerkesztője a Canadian Entomologist szakfolyóiratnak (1994-2001). Szerkesztője a tartományi rovarügyi társaság (Entomological Society of British Columbia, ESBC) szaklapjának (Boreus, 1991-1992).

Adjunktus a Victoriai Egyetem Biológia Tanszékén (1992-2005), a UBC, Erdészeti Fakultásán (1993-2003) és az Északkeleti Erdészeti Egyetem Rovartani Tanszékén (North Eastern Forestry University, Harbin (a harmadik legnagyobb erdészeti egyeteme Kínában) (1996-1999). Az egyetemeken nyolc MSc és két PhD diplomán dolgozók kutatási munkáját irányította.

Tagja a kanadai és amerikai rovarügyi társaságnak (Entomological Society of Canada (ESC), Entomological Society of America (ESA)). Nyugalmazott tagja az ESA bizottság által hitelesített rovarügyi szakemberek csoportjának (Board Certified Entomologist). Munkája elismeréséül az ESC (2004) és a Királyi Rovartani Társaság (Royal Entomological Society –UK) (2003-2010) megválasztották tudományos tagnak (fellow⁶). A tartományi rovarügyi társaság (ESBC) örökös tagsággal jutalmazta (2003) a Kínai Állami Erdővédelmi Intézetben Tiszteletbeli Kutató Professzornak nevezték ki (2003); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003). Erdővédelmi téren elért jelentős tudományos munkájáért a CFS „kivételes teljesítményeiért” (Award for Exceptional Achievement díjjal tüntette ki (2009).

⁶ Ez egy rangos szakmai elismerés. Olyan kutatók kapják, akik kiemelkedő munkát végeznek a területükön. Nem „alkalmazotti” tagság, hanem akadémiai/szakmai kitüntetés. Magyar megfelelője leggyakrabban: „tudományos tag” vagy „tiszteltbeli tag”.

Pintér László gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

1961 és 1963 között, mint erdőmérnök gyakornok dolgozott a Gormely Forestry Service cégnél. 1963 és 1966 között segédmérnöki beosztásban kapott munkát Kanada akkori legnagyobb erdészeti vállalatánál, a MacMillan Bloedelnél. A vállalaton belül ötször kapott előléptetést, mely mindig lakhelyváltással járt. 1966 és 1970 között mérnök-helyettesi beosztásban dolgozott a vállalat Shawnigan Division kitermelési részlegén, ahol 280 ezer m³ faanyag kitermeléséhez szükséges infrastruktúra (utak, hidak, vágás-területek) és ezek költségvetésének kidolgozása tartozott feladat-körébe. 1970 és 1979 között egy nagyobb kitermelési részleghez kapott áthelyezést ugyanabban a pozícióban, ahol az egy évi termelés itt 800 ezer m³-t tett ki. 1979 és 1982 között egy kisebb rész-

leghez helyezték át, mint főmérnök, de a mérnöki teendők mellett az erdőművelési osztály is az ő irányítása alá került. 1982 és 1992 között ismét egy másik kitermelési részleghez került, mint az erdőművelési osztály vezetője. Itt biztosítania kellett évi 500–600 ezer facsemete ültetésének megtervezését, mely a tengerszintről 1000 méter közötti területek ökológiai adottságainak megfelelő csemeték rendelését, ültetési idejének megválasztását követelte. Teendői közé tartozott a helikopteres maggyűjtés is. Feladata volt az ültetvények évi, majd ötévenkénti ellenőrzése, majd a szükséges felszabadító tisztítások kivitelezése mechanikai vagy vegyszeres eljárással. Ebből a pozícióból nyugdíjazta a vállalat 30 éves munkaviszony után.

A vállalaton belüli szakmai munkájáért több elismerésben részesült. A 25 éves munkaviszonyakor a vállalat szokása szerint arany emlék-pecsétgyűrűvel ajándékozták meg.

Nyugdíjazása után, 1993-ban magánirodát nyitott Parksville Professional Forestry Services néven, melyen keresztül erdőmérnöki tanácsadóként dolgozott erdészeti vállalatoknak 1996 végéig. Összesen 38 évet töltött az erdőipar szolgálatában.

Karrierje alatt részt vett több szakirányú továbbképzésen, mint tűzvédelem, talajvédelem, útépítési és kitermelési módszerek fejlesztése, gazdasági és humán management, erdőterületek ökológiai osztályozása stb.

Szakmabeli tagságai: British Columbia Profesional Foresters Association (B.C. Erdészeti Kamara), Canadian Institute of Forestry (Kanadai Erdészeti Intézet), Silviculture Institute of British Columbia (B.C. Erdőművelési Intézet).

Kiemelkedő szakmai eredményei: Munkássága alatt több, mint 300 km erdei út megépítésében volt szerepe. Számtalan gerenda-szerkezetű hidat tervezett 160 tonna teherbírásra és 8 db beton hídfőt a többi, mint 20 m fesztávú ragasztott fa vagy acél tartó-szerkezetű hídnak.

Szakmán kívüli tevékenysége: alapító tagja és 24 éven át titkára a Nanaimoi Magyar Kulturális Egyesületnek. Megtervezte ennek 100 személyt befogadó kultúrházát. Az 1956-os Forradalom 50. évfordulójára elnyerte az emlékbizottság „Gloria Victis” díszérmét a forradalom emlékének és szellemének méltó megőrzéséért. 2000-ben kiadta önéletrajzi írását és összegyűjtött verseit egy 554 oldalas könyvében. Költeményeiben a kanadai életképeken kívül erdészeti élményeit, a növény- és állatvilágot is megörökítette.

Rétfalvi László István gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF), (equivalent to okleveles erdőmérnök of Sopron University, Hungary), University of British Columbia (UBC), Vancouver, BC, Canada, May 25, 1961, Master of Forestry (MF)-(wildlife biology), UBC, November, 1965.

1962-64 között kutató, Graduált Tanulmányok Fakultás, UBC, (az Amerikai fehérfejű sas biológiája San Juan Szigeten, WA-USA); Tanársegéd (általános állattan laboratóriumi oktatás), Zoologia Department, Arts and Science Fakultás és (dendrológia) Erdészeti Fakultás, UBC; 1964: Kutató Biológus (szerződéses), Canadian Wildlife Service (CWS)='Kanadai Fauna Szolgálat' -Nyugati Régió, Ed-

monton, AB; kutatások a repülőgépek madarakkal való összeütközésének elhárítására, Edmonton Nemzetközi Repülőtér, AB, Canada; 1965-66: Park Naturalista, Cape Breton Highlands Nemzeti Park, Ingonish Beach, NS; Az új federális park interpretációs program vezetése (a park természeti értékeinek a látogató közönség számára való bemutatása); 1966-74: Kutató Biológus, CWS-Nyugati Régió, Edmonton, AB, ökoszisztémái kutatások végzése és felügyelete Nemzeti Parkokban; kutatások a grizzly medvék biológiájában a parklátogatók által okozott konfliktusok elkerülésére; 1974-76: Koordinátor - Biológia Háttanulmányok, MacKenzie Hwy Project, NWT, CWS - Központi Iroda, Ottawa, ON - A North West Territory (Kanada legnagyobb területű tartománya)-ban tervezett országúttal kapcsolatos környezeti károk elhárítására irányuló felmérő kutató munkák koordinálása az érintett federális minisztériumok közt és azok eredményeinek beépítése a készülő tervekbe (az út a mai napig sem épült meg!); (egy időben) 1975: Megbízott biológiai tanácsadó, Federalis Környezeti Hatásokat Értékelő Iroda, Ottawa, ON - az újonnan törvényesített federális 'EARP' procedura keretében nagy ipari beruházásokat (nukleáris és vízi erőművek) vizsgáló (hatósági) bizottságok kisegítőjeként; 1976-94: Vezető, Élettér és Ökológiai Kiértékelések, CWS-Pacific és Yukon (P&Y) Régió, Vancouver, BC. - Nagyméretű tervezett ipari beruházások, főleg a költöző madarak életterében keletkező környezeti károk elhárítására és csökkentésére irányuló vizsgálata és kiértékelése. Az elkerülhetetlen károk kárpótlásának meghatározása és egyeztetése más federalis minisztériumokkal és a beruházások felelőseivel; hiányzó, de a döntésekhez szükséges ökológiai adatok kimutatása és hiánypótló felmérések tervezése, véghezvitelének koordinálása és vezetése. Beruházások általános természetbarát tervezési kritériumainak kidolgozása; költöző madár-életterek általános védelmének lehető megoldásainak kutatása.

1976: Megbízott igazgató, CWS-P&Y Régió (újonnan alakított), Vancouver, BC - A költöző madarak vadászatának és védelmének törvényes biztosítása, a költöző madarakkal és más federalis törvény által védett vaddal kapcsolatos tudományos kutatások meghatározása és felügyelete. A tudományos kutatások eredményeinek érvényre juttatása, valamint a regionális adminisztráció kifejlesztése és vezetése. 1981-82: Megbízott vezető, Költöző Madarak, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Költöző madár populációk felmérésének, életterük kiértékelésének és védelmének, valamint vadászati törvények és rendeletek betartásának biztosítása és felügyelete. 1984-85: Megbízott vezető, Tudományos Tanácsadás, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Regionális stratégia-program tervezése és kiértékelése; működési tervek és azok eredmény-központú kiértékelésének kidolgozása. Kapcsolattartás a CWS központi irodával federalis vadgazdaságtani vezérelvek kidolgozásában, ritka és veszélyeztetett állatfajok védelmében, a tengeri környezet minőségének megtartásában és az északi területek felhasználási és működési tervei- ben. 1995-2001: Biológiai konzultáns (egyéni vállalkozó), Vancouver, BC - Biológiai szaktanács szolgáltatás környezeti hatástanulmányok; környezeti értékek meghatározása; természetbarát tervezés; biológiai természeti értékek megvédésének és megtartásának módszerei és károsított természetes élőhelyek helyreállítása terén, nagy és közepes méretű ipari beruházásokkal kapcsolatban,

Nincs említésre méltó kitüntetés vagy érme, de igyekezetét és munkáját minden munkakörben megbecsülték, és megfelelő anyagi juttatással ismerték el. Megelégedéssel állapíthatja meg, hogy szaktanácsai

a természetes területek védelmében és természetbarát tervezésben több sikerrel jártak magánvállalkozásának (és egyben aktivitásának utolsó) éveiben, mint valamikor is szövetségi állami szolgálatában, ahol a politikai helyezkedés sokszor keresztbe tett minden jó szándéknak.

Rozsenich Tamás Imre†

gyémántokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 13-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Mint 56-os balek, nem akarta elhagyni hazáját, és visszatért Sopronba.

Végzés után egy évig a Veszprémi Erdőrendezőségen dolgozott, majd nyolc évet a Pápai Erdőgazdaság Farkasgyepői Erdészeténél erdőművelő-előadóként töltött el. Gyermekei jobb tanítási feltételeinek biztosítása érdekében visszatért Sopronba. Egy évet erdész-építész beosztásban termelőszövetkezetnél tevékenykedett. További éveit a soproni Vegyesipari Vállalatnál töltötte, mint műszaki osztályvezető, üvegtechnikai üzem vezető és vállalatigazgató.

Dr. Safranyik László

gyémántokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg a UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. 1961-63 között master diplomával (M.F.) kapcsolatos tanulmányokat, 1963-65 között pedig doktori (PhD) diplomával kapcsolatos tanulmányokat végzett a UBC Zoológia Tanszékén és Erdészeti Fakultásán. M. F. oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1963. november 20. PhD oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1969. május 21. 1964-2001 között erdészetileg fontos rovarok biológiáján dolgozott a Kanada Erdészeti Kutató Intézetben (CFS), különösen a szúbogarak populáció dinamikájával, és ellenük való védekezési módszerek kidolgozásával kapcsolatos

kérdéseken.

Kutató munkája mellett a Kutató Intézet rovarügyi részleg vezetőjeként is dolgozott 1969-1972 között a közép-kanadai (Prairie Region) laboratóriumában, majd 1972-1995 között a nyugat-kanadai (Western Region) laboratóriumában.

1970-1971: elnök, Nyugat-Északamerikai Erdészeti Rovartan Konferencia (WFIWC) 1976-1985: vezetője az Erdészeti Kutatóintézetek Világszövetségén (IUFRO) belül a szú károsítás elleni védekezés munkacsoportjának (Integrated Control of Scolytid Barkbeetles). 1981-2001: segéd- (adjunct) professzor a UBC Erdészeti Fakultásán. 1991-2001: oktató a Brit Kolumbia Erdőművelési Intézet (Silviculture Institute) keretében. 2001-ben ment nyugdíjba. 2001-2011: Emeritus Kutató – ez volt az első emeritus kijelölés az Erdészeti Kutató Intézetben.

Szerzője vagy társszerzője 162 tanulmánynak tudományos és technikai folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben, és separatum⁷ formában. Szerzője egy önálló könyvnek és 11 könyvrészletnek.

Tagja a Kanadai Erdészeti Szövetségnek (Canadian Institute of Forestry), a tartományi és országos rovarügyi társaságoknak (Entomological Society of British Columbia (ESBC), Entomological Society of Canada (ESC)). Választott elnök ESBC (1984-1985), ESC (1995-1996).

⁷ A separatum (magyarul gyakran különnyomat vagy offprint) a tudományos publikációk egyik speciális megjelenési formája. Lényege, hogy egy tanulmányt vagy cikket nem önálló folyóirat-számban, könyvben vagy kötetben terjesztenek teljes egységként, hanem annak egy külön, önállóan is terjeszthető példányaként adják ki.

Munkája elismerésül az ESC megválasztotta tudományos tagnak (fellow-nak) (1986); a kanadai erdészeti szolgálat felterjesztésére Erzsébet királynő jubileumi aranyérmével tüntették ki (2002); WFIWC a „Funders Award” díjával tisztelte meg (2001); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003); a CFS a Merit Awardjával tisztelte meg (2005).

Söveges Lajos gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 31-1961., kelte: 1961. június 22., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

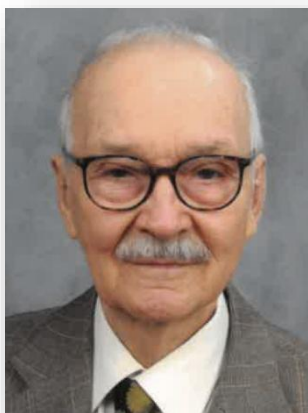
1961-1966 között az Erdőterv-nél dolgozott tervező mérnöki munkakörben. Tervezői munkái között geodézia, út- és iparvágány tervezés szerepel.

1967-től nyugdíjazásáig a SZIKKTI (Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet) alkalmazottja, irányító tervezői, majd osztályvezető munkakörben. Az intézet tevékenységi területe a kutatás és ipartelepek (téglagyárak, üveggyárak, cementgyárak) tervezése.

Tervezési tevékenysége egy-egy ipartelep munkálatain a teljes mélyépítés. A tervezési munkálatok során az alábbi feladatokra került sor: terület felmérése, tereprendezés, bekötőút, belső úthálózat-

, térburkolat- és csatornázás tervezése. Sor került a késztermék elszállítását kiszolgáló, normál nyomtávú iparvágányok és oldalrakodók tervezésére is.

Nagyon gyakran előfordult vízépítési műtárgyak, hidak, vasbeton lemezhid és merevbetétes vasbeton lemezhid (5,0 m és 7,0 m szabadnyílás), valamint vízmosáskötő gát tervezésére is. Mindezek természetesen a mélyépítő tervező feladata volt.

Sümegh Nándor gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 5-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Állami erdészeti szolgálatban töltött 5 évet: 1961-62 között erdőrendező az OEF 1.sz. Erdőrendezőségén (Budapest), 1962-64 között erdőművelési műszaki vezető a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság (Székesfehérvár) erdőtelepítéseinek 50%-át végző Sárosdi Erdészetiében, 1964-66 között fahasználati műszaki vezető az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) Nagybjajomi Erdészetiében.

Vízügyi szolgálatba lépett 1964-ben. 1964-66 között mellékállásban műszaki vezető a Nagybjajomi Vízrendezési Társulatnál, 1966-72 között a Balatontól dél-nyugatra lévő Nyugati Övcsatorna teljes vízgyűjtőjén működő Marcali Vízgazdálkodási Társulat műszaki vezetője,

főmérnöke volt, ahol a műszaki és gazdasági tervezéstől azok megvalósításáig terjedő munkálatok tartoztak a hatáskörébe. 1972-76 között a Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság (Pécs) Somogy Megyei Kirendeltsége (Kaposvár) irányító mérnöke, kirendeltségvezető helyettese volt, ahol hatósági, műszaki tervezési és főleg fenntartások kivitelezési munkáit végezte, irányította.

Tanácsi szolgálatban volt 1976-89 között, mint főmunkatárs illetve megyei útfelügyelő a Somogy Megyei Tanács VB Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztálya (Kaposvár) keretében működő útfelügyelői szervezet vezetőjeként, ahol a helyi tanácsok által kezelt közutakon (kerekén 1650 km) folytatott szakmai tevékenységének segítését, összehangolását, ellenőrzését végezte. A fentiekén túl – az országosan végzett úgynevezett megfelelőségi vizsgálatok keretében, több külső vállalkozás bevonásával – létrehozta a megye tanácsi közútjainak korszerűsített, településenkénti részletes nyilvántartását, mely alkalmas volt az utak hálózati szerepkörük, műszaki jellemzőik, illetve a mindenkori állapotuk szerinti folyamatos megfi-

gyelésére. Ezt a Közlekedési Minisztérium és a Budapesti Műszaki Egyetem Útépítési Tanszéke példavértékűnek minősítette.

1989-94 között a Magyar Államvasutak Fatelítő Főnöksége (Dombóvár) illetve jogutódja főművezetője, majd igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig. Ezután a magán-erdőgazdálkodásban vett részt mint erdőbirtokossági társulati elnök, illetve magán-erdőgazdálkodó.

1979-81 között közlekedési gazdasági mérnöki, majd 1986-87 között útépítő és üzemeltető szakmérnöki tanulmányokat folytatott a Budapesti Műszaki Egyetemen.

A közlekedési minisztertől 1986-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Vigh István gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 46/1961., kelte: 1961. június 23., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-63 között a MÁV Fatelítő Vállalatnál Dombóváron dolgozott üzemvezető helyettesként. 1963-tól pályázat útján a Fejér Megyei Tervező Irodához került, ahol tervezőként, majd irodavezetőként dolgozott. A város és a megye út- és közműtervezésében vett részt. Szakmai tudásának bővítésére a Budapesti Műszaki Egyetemen 1969-ben útépítési és közúti forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1973-tól a KPM⁸ Veszprém Megyei Közúti Igazgatóságához került osztályvezetőként. Munkája során részt vett a 76. sz. főút sármelléki szakaszának valamint a 71. sz. út Keszthely tehermentesítő útjának tervezésében. 1990-től 2003-as nyugdíjazásáig igazgatóhelyettes főmérnökként dolgozott a Veszprém Megyei Igazgatóságon, ahol a megye országos úthálózatának fenntartását,

üzemeltetését és fejlesztését irányította. Részt vett az M8-as autópálya megvalósítására létrehozott tanácsban. Nyugdíjasként szakértőként dolgozott.

Munkája mellett részt vett a Közlekedéstudományi Egyesületben, amelynek 1973-tól tagja és 1991-től megyei titkára.

Az itt végzett munkáját 2001-ben Széchenyi Emlékplakettel, 2008-ban METESZ Emlékéremmel ismerték el. Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata a városért végzett munkáját 2001-ben Pro Meritis arany emlékéremmel ismerte el. Munkáját több szakmai elismerés jelzi, így többek között 1979-ben és 1995-ben miniszteri dicséret, 2000-ben Baross Gábor Díj.

⁸ Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium – 1957-től 1988-ig létezett. 1988-ban megszűnt ebben a formában, és átalakult. Először különváltak a feladatai, majd később több utódminisztérium vette át (pl. közlekedési, hírközlési, informatikai tárcák különböző neveken).

Gyémántokleves erdőmérnökeink

Beró Csaba Pál aranyokleves erdőmérnök

Okl. száma: 15/1966; kelte: 1966. június 20.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1970 között az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) erdőművelési műszaki vezetőjeként, majd Zamárdi központban anyagforgalmi előadóként dolgozott.

1970-ben az erdőgazdaság átszervezését követően a megalakult Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságtól áthelyezését kérte a Gödöllői Állami Erdő és Vadgazdasághoz, ahol 1973-ig erdőművelési műszaki vezető, 1973-1975 között Gödöllő központban csemetetermelési és környezetvédelmi előadó, majd 1975-1976-ban erdőművelési csoportvezető.

1975-1977 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karon környezet és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerez.

1976-ban a Gödöllői és a Telki Állami Erdő és Vadgazdaságok összevonásából alakult Budavidéki Állami Erdő és Vadgazdaságnál erdőművelési csoportvezető, 1979-től fakitermelési osztályvezető, amelyet 1982-ig tölt be.

1982 májusában áthelyezéssel a MÉM Erdészeti és Faipari Főosztályán főelőadó, majd a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Hivatal főtanácsosa, szak-főtanácsosa, vezető főtanácsosa nyugdíjazásáig.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja, az OEE budapesti helyi csoportjában évekig gazdasági felelős tisztséget tölt be.

Munkája az erdőgazdaságoknál Vállalat kiváló dolgozója, Kiváló munkáért elismerésben részesült, az Erdészeti Hivatalnál Miniszteri elismerő oklevelet kapott.

Boda Katalin aranyokleves erdőmérnök

Oklevél száma: 102/1966; kelte: 1966. június 24.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-tól nyugdíjba vonulásáig a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál (későbbi VADEX) dolgozott, különböző beosztásokban. Meghatározó ideig, 20 évig az Erdőművelési Osztályon belül a szaporítóanyag termelési ágazatot irányította.

Az Országos Erdészeti egyesületnek 1960 óta tagja, a helyi csoport munkájában mindig aktívan részt vett.

Szakmai és társadalmi munkájáért munkahelyén több ízben kitüntették.

Dr. Darabos István aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 25/1966; kelte: 1966. június 20.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-tól 1974-ig a KEFAG Jánoshalmi és Kiskőrösi Erdészetének erdőművelési műszaki vezetője.

1974-82 között az UNIVEREXPO Ipari Szövetkezet (Mélykút) művezető, fatelítő üzemvezető, főmérnöki beosztásban.

1982-92-ig Kiskunmajsán a Jonathán MgTsz⁹ erdészeti és környezetgazdálkodási ágazat vezetője.

1992-94-ben a Felső-Bácska regionális hetilap lapmenedzsere.

1995-2010-ig társas vállalkozások ügyvezetője.

1976-77 között tájrendező és környezetvédelmi Szakmérnöki képzésben részesül.

1985-ben egyetemi doktori címet szerez.

Társadalmi tevékenységek:

1960-tól az OEE aktív tagja, 1984-től a Bács-Kiskun megyei szövetkezetek szakmaközi bizottságának elnöke, 1988-tól a TOT¹⁰ Erdő és Fagazdálkodási Szakbizottságának elnökségi tagja, 2004-től 2014-ig a Magyar Erdőgazda Szövetség alelnöke volt.

1995-től 2014-ig ellátta a Jánoshalmi Ipartestület ügyvezető alelnöki feladatait.

Munkája elismeréseként Kiváló újtó és az Év vállalkozója miniszteri kitüntetések mellett többek között a TOT és MTV Natura díjában, Településfejlesztésért emléklapokban is részesült.

Hevesi István aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 21/1966.; kelte: 1966. június 20.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-tól 1967-ig a veszprémi Erdőrendezőségen erdőrendezőként dolgozott.

1967-től 2004-ig nyugdíjba vonulásáig egyetlen munkahelye a Vértesi Erdőgazdaság volt:

1967-től 1975-ig mint a Tatabányai Erdészet műszaki vezetője,

1975-től 1992-ig mint a Tatabányai Erdészet erdészeti vezetője,

1992-től 2004-ig mint az Oroszlányi Erdészet igazgatója.

⁹ mezőgazdasági termelőszövetkezet

¹⁰ A Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa (TOT) a magyar mezőgazdasági termelőszövetkezetek országos érdekképviseleti szervezete volt 1967 és 1989 között. A TOT létrejöttének a folyamatnak a része volt, amelyben a magyar mezőgazdasági szövetkezetek fokozatosan eltávolodtak a szovjet típusú kolhozmodellől, és nagyobb önállóságot kaptak gazdálkodásukban.

Hornyánszky Antal Adolf

aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 34/1966; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett, oklevél száma 9/1984, kelte: 1984 március 13, kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Szakmai pályáját 1966-ban kezdte a MÉM Miskolci Állami Erdőrendezésén, mint üzemtervező. A többszöri átszervezések során 1968 és 1976 között csoportvezető, 1976-tól 1979-ig kirendeltség-vezető-helyettes. 1976-1984 között megbízott irodaigazgató, 1984-től 1997-ig irodaigazgató. 1997-2004 között az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságán erdőtervezési igazgató-helyettes beosztásban dolgozott. Munkája során fő szakmai érdeklődési köre

a termőhely-feltárás és erdőrendezés fejlesztése, erdőérték számítás. Számos erdőtelepítési és kiviteli tervdokumentációt készített.

2004-től nyugdíjba vonulásáig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél erdészeti főtanácsosként, az állami vagyon tulajdonosi képviselőként foglalkozott.

1982. január 20-tól 1982. április 11-ig a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal megbízásaként nagyterületi erdőleltározás és állományfelvétel témában dolgozott az akkori Laoszi Népi Demokratikus Köztársaságban.

2007-2010-ig szakoktatóként közreműködött Csongrádon a középfokú erdészeti felnőttképzésben valamint a 2013/2014. évi közfoglalkoztatási program keretében megvalósuló képzésében.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1967 óta tagja. 2002-2010-ig a Miskolci Helyi Csoportnál vezetőségi tisztséget töltött be. Az egyesületi életben nyugdíjba vonulását követően is aktívan tevékenykedett. A Miskolci HCS országos küldötte, az erdészeti hatósági kiscsoport megbízottja volt. A 2012. évi miskolci Vándorgyűlés előkészítése során nagy szerepet vállalt az 1968-as Vándorgyűlés archív anyagainak felkutatásában. Nyugdíjasként is folyamatosan részt vesz a rendezvényeken, figyelemmel kíséri az egyesület életét. Aktívan részt vesz ma is az erdész-bányász-kohász hagyományok regionális szintű ápolásában.

A térségben betöltött társadalmi tisztségeiben, megnyilvánulásaiban mindig is az erdőgazdálkodás és az erdész szakma jó hírét keltette. A fiatalokat a szakmaszeretetre az igényes munkavégzésre és az erdész-hagyományok ápolására nevelte.

Munkásságát 1971: Kiváló dolgozó, 1978: Erdészet kiváló dolgozója, miniszteri kitüntetés, 2003: Ember az erdőért emlékérem, 2011: OEE–Elismerő Oklevél, 2014: Életfa Emlékplakett bronz fokozat, 2014: Bedő Albert Emlékérem, 2023: Életfa Emlékplakett ezüst fokozat kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. Kapusi Imre

aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 40/1966.; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után a Hajdúsági Állami Erdőgazdasághoz került. A Berettyóújfalui Erdészethez nevezték ki műszaki vezetőnek. 1968-ban áthelyezték az Erdészeti Tudományos Intézet Püspökladányi Kísérleti Állomására. Itt dr. Babos Imre erdésztudóssal sokat járt terepen, termőhelyfeltárásokon, és faállomány bírálatokon. Első igazi főnöke és munkatársa dr. Tóth Béla volt. 1981-ben a nyírségi akáctermesztés fejlesztéséből doktorált.

1982-ben lett az Erdészeti Tudományos Intézet Tiszántúli Kísérleti Állomásának igazgatója.

1990-ben ismerkedett meg a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Alapítvány kelet-magyarországi képviselőjével, akivel az állomás telephelyén építettek egy állandó gyermektábort. Ez volt az első erdei iskola Kelet-Magyarországon.

A hagyományos kutatási feladatok mellett turizmussal is foglalkozott. Rendezvényeket szervezett, különféle bizottságokat fogadott. Még egy amerikai parlamenti küldöttség is járt nála. Püspökladány város lakói számára megnyitotta az arborétumot. Kilátót, víztározót, teniszpályát, sétáló utakat építtetett. A 407 hektáros szikkisérleti erdőkomplexumot is átvette az erdőgazdaságtól.

1994. október 23-án Püspökladány város önkormányzatától Pro Urbe díjat kapott.

1995-ben egyéni vállalkozó (magánnemesítő) lett. 2000 óta bejegyzett erdőgazdálkodó.

1968 és 1995 között tizenöt nemes nyár, három fehér fűz, egy szilfajta előállításában vett részt. Egyéni vállalkozóként százhuszonöt akác törzsfát, százegy törzsfanemzedéket és tizenkét vetőmagtermesztő ültetvényt állított elő. A turbó és a turbó obelisk akác fajták az ő nemesítői alapanyagaiból származnak. 2001-ben ment nyugdíjba.

A klímaváltozással kapcsolatos problémákkal már mint nyugdíjas kezdett foglalkozni. A 7 ha-os tiboldaróci élőfagyűjteményében szárazságtűrő fafajokat, erdei gyümölcsöket és fás szárú gyógynövényeket nemesít.

Kács és Tibolddaróc határában 8,5 ha erdeje van. 2002-ben létesített Kácson egy akác energiaerdőt, ami 2008 óta folyamatosan ellátja tűzifával a három cserépkályháját. Kácsi lakóháza körül is van egy gyűjteményes kertje. Ott őrzi az általa legnagyobbban tartott hazai dísznövénynemesítő, dr. Barabits Elemér majdnem teljes életművét. Tiszteletbeli elnöke a Kácsi Hagyományőrző Egyesületnek. Oktatója a Kácsi Őrs Vezér Erdei Iskolának. Tagja az Arborétumok és Botanikus Kertek Országos Szövetségének. Tiszteletbeli tagja a Tibolddaróci Borklubnak.

Háromszor volt az intézet kiváló dolgozója és kétszer kapott miniszteri kitüntetést.

Kardos Ferenc aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 41/1966.; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966. július 12-én kezdett dolgozni az Állam Erdőrendezőség Budapest, Váci Kirendeltség üzemtervezőként, majd 1967-től családi okok miatt a Szombathelyi Kirendeltségnél folytatta az üzemtervezést 1974 nyaráig.

1974 nyaratól, a Mátrai EFAG¹¹ Erdőkövesdi Erdészetéhez került művelési műszaki vezető beosztásba. 1975 nyarán ugyanitt kinevezték erdészvezetőnek, mely posztot 1980. december 31-ig töltötte be. Közben 1978-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

1981. január 1-jétől az MN Budapesti Erdő- Vad- és Mezőgazdasága Kaszópusztai Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezető beosztásba, majd ugyanez év nyarán erdészvezető helyettesé léptették elő.

1985. január 1-től az önállóvá vált Kaszói Erdő- és Vadgazdaság főmérnökévé nevezték ki, mely posztot 1987. október 30-ig töltötte be.

1987. október 31-től az Egri Erdőfelügyelőségnél helyezkedett el erdőfelügyelői beosztásba, ahol 1988. december 31-ig szolgált.

1989. január 1-vel visszakért erdészvezetőnek a Budapesti székhelyű MN Erdő- Vad- és Mezőgazdaság Bujáki Erdészetéhez, később erdészeti igazgató, mely beosztást nyugdíjazásáig, azaz 2002. február 12-ig töltötte be.

Gyakorló erdész volt egész életében, ezért publikációs jegyzéke nincs, de a rendszerváltás óta a fiával és a feleségével (akik szintén erdészek) telepítettek 89 ha saját erdőt (akácost, cserest), valamint bér-

¹¹ Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság

munkában 36 ha akácost. Természetesen a tervezéstől a kivitelezésig mindent családi vállalkozásban, s amennyiben az ereje és egészsége engedi erdőtelepítéseink ápolásával tölti öreg napjait.

Dr. Kovács Lóránt aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 37/1966; kelte 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1967 között erdőrendezési terepi felvételt végzett Kecskeméten.

1967-től 1970-ig a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Nyárjasi Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1967 között erdőrendezési terepi felvételt végzett Kecskeméten.

1967-től 1970-ig a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Nyárjasi Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970-1973 között tervcsoport-vezető az erdőgazdaság központjában Kecskeméten.

1973-1976 között üzemgazdasági osztályvezető Szolnokon a Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjában.

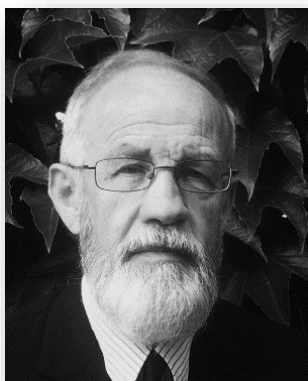
1976-1991 között az Erdészeti Tudományos Intézet Kecskeméti Kísérleti Állomása kutatója. Kezdetben az Ökológiai, később a Gépesítési Osztály keretén belül új erdősítési és fakitermelési technológiák kidolgozásával és ökonómiai elemzésével foglalkozott.

Az ERTI Kecskeméti Kísérleti Állomása 1991-ben történt megszüntetését követően az FM¹² Bács-Kiskun megyei Hivatala dolgozója volt 2005-ig.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Disszertációja címe: Típustechnológiakon nyugvó erdőgazdasági tervezési módszer üzemtervi adatbázison.

Tudományos munkásságát mintegy 25 publikáció jelzi, melyek Az Erdőben illetve az ERTI különböző kiadványiban jelentek meg.

1970-1973 között tagja az OEE Számítástechnikai Albizottságának.

Krahulcsán János aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 42/1966.; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetemre való jelentkezése előtt az 1960 augusztusától egy éven keresztül a Mátrai Állami Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966 júliusától az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája Fásítástervezési Csoportjánál műszaki ügyintézői munkakörben dolgozott Balatonfüreden.

1969-től az Országos Ültetvénytervező és Szaporítóanyag Forgalmazó Vállalatnál kultúrmérnöki beosztásba került.

¹² A Földművelésügyi Minisztérium (FM) Magyarország egyik legrégebbi minisztériuma volt, amely a mezőgazdaság, erdészet, földügyek és vidéki gazdaságok irányításáért felelt.

Története röviden:

- 1848-ban jött létre az első felelős magyar kormányban, eredetileg Földművelésügyi, Ipari és Kereskedelmi Minisztérium néven.
- 1889-től önálló Földművelésügyi Minisztérium lett.
- 1967-ben a neve Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztériumra (MÉM) változott.
- 1990-ben, a rendszerváltás után ismét Földművelésügyi Minisztérium lett.
- 1998–2010 között Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) néven működött.
- 2010–2014 között Vidékfejlesztési Minisztérium volt a neve.
- 2014-ben visszakapta a Földművelésügyi Minisztérium elnevezést.
- 2018-ban a neve Agrárminisztériumra változott, amely ma is működik.

1972 elejétől a Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Pápai Erdészeténél 28 évig erdőművelési műszaki vezető, majd 4 éven keresztül a 2003-as nyugdíjba vonulásáig a Pápai Erdészet igazgatója volt.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar 1974-ben indította el az erdészeti növényvédelmi szak levelező tagozatát, melyre felvételt nyert. Sikeres államvizsga után erdészeti növényvédelmi szakmérnök is lett.

Kristó István László aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 43/966; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Munkahelyek és beosztások:

1966. 08.-1977.04.: Egri Erdőrendezőség, beosztás: üzemtervező

1977.05.-1977.08.: Debreceni Erdőrendezőség, beosztás: üzemtervező

1977.09.-1986.08.: Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szakközépiskola, Eger. Beosztás: erdőmérnök-tanár

Időközben további diplomákat szerez: 1981. Agrártudományi Egyetem tanárképző Intézete, Gödöllő: okleveles erdőmérnök-tanár.

1986. Ho Si Minh Tanárképző Főiskola, Eger:

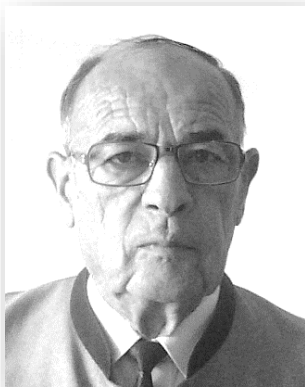
okleveles történelem szakos általános iskolai tanár.

1986.09. - 2012.10.: Erdészeti Szakközépiskola és Szakmunkásképző Iskola, Mátrafüred. Beosztás: erdőmérnök-tanár; 1986.09. - 2007.08.: (néhány év kihagyással) szakmai igazgatóhelyettes, közben 2004.09.- 2005.08.: megbízott igazgató; 2007.09. - 2012.10.: erdőmérnök-tanár; 2012-13-as tanévben megbízással erdőmérnök-tanár; 2009. óta szakmai vizsgálónk erdészeti és vadgazdálkodási szakokon. Egyéb szakirányú illetve azzal összefüggő munkásság:

- oktatás iskarendszeren kívüli képzésben: motorfűrészkezelő, fakitermelő, vadász-vadtenyésztő
- tantervkészítés és lektorálás erdészeti szakmunkás és erdésztechnikus képzésben az ASZI megbízásából,
- tankönyvek bírálása, véleményezése oktatás alkalmasság szempontjából erdésztechnikus és vadász-vadtenyésztő képzésben a Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó megbízásából,
- több alkalommal konzulensként közreműködés a gödöllői Szent István Egyetem Tanárképző Intézetének megbízásából,
- folyamatos és alkalomszerű részvétel az erdészeti szakoktatás utóbbi 30 évében végbement korszerűsítésében,
- tankönyvek írása: Erdőműveléstan I. (1995) az erdészeti szakmunkásképzés részére; Erdészeti szaporítóanyag-termelés (2008) az erdésztechnikus képzés részére
- Erdésztanulók Országos Sokoldalúsági Versenye (első alkalommal 1992-ben Vadas Jenő Kupa néven) versenyszabályzatának elkészítése,
- Év erdésze verseny versenyszabályzatának elkészítése OEE felkérésre (első megrendezés 2002)

Az 1960-as évek eleje óta OEE tagság, valamint tagság az Oktatási Szakosztályban.

1974-ben az Erdészet Kiváló Dolgozója, 1985-ben az oktatási minisztertől a Kiváló Munkáért kitüntetésben, 2006-ban az OEE-től Elismerő Oklevélben részesült. 2012-ben Miniszeri Elismerő Oklevelet, 2013-ban Gyöngyös Város Érdemes Pedagógusa kitüntetést kapott.

Dr. Márkus István aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 48/1966; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1971-ben vízellátás-csatornázás egészségügyi szakmérnöki képzést szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán.

1985-ben természeti erőforráskutatási szakmérnöki képesítést szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán.

Munkahelyek:

1966-1967: Őrségi Vízgazdálkodási Társulat Szombathely, építésvezető

1967-1971: Dunántúli Vízügyi Építő Vállalat, Veszprém, építésvezető

1971-1979: Észak-dunántúli Közmű- és Mélyépítő Vállalat, Győr,

építésvezető

1979-1994: Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron, egyetemi adjunktus

1995-1996: Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron, egyetemi docens

1997-1999: Soproni Egyetem, egyetemi docens

2000-2007: Nyugat-Magyarországi Egyetem, egyetemi docens.

Egyetemi doktori és kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 7 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 41 tanulmány és cikk jelzi.

Fontos szerepet töltött be az 1982-2017 között a tanszéki kutatásokban. 23 nagyobb, részben nemzetközi kutatás végrehajtásában és szervezésében vállalt kulcsszerepet. Társadalmi munkában a Fertő-tavi Vitorlás Szövetség titkára volt.

A Magyar Földmérési Térképészeti és Távérzékelési Társaság tagja 1979-2010-ig. A Magyar Hidrológiai Társaság tagja 1967 óta.

Munkásságáért 4 kiváló dolgozói kitüntetést kapott, és a Gyermek, Ifjúsági és Sportminisztérium elismerő oklevelét (2003) kapta.

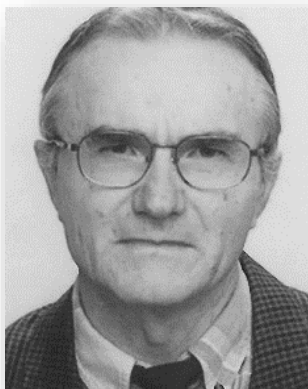

Medgyesi Gábor Béla aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 49/1966.; kelte: 1966. június 21. ; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetemi oklevél megszerzése után (mivel az Állami Gazdaságok Országos Központjának kérésére az Erdészeti Főigazgatóság kiadta) a Bólyi Állami Gazdaságnál helyezkedett el. Először gyakornokként egy fél évig a gazdaság erdőállományának felmérése volt a feladata. Kinevezése után fő feladata a mezőgazdaság által nem hasznosított területek (földes kopárok, termelési küszöb alatti gyenge minőségű szántók, elmocsarasodott rétek, sülevényes homokos területek) erdősítése lett. A telepítések sorrendjénél az előbbséget a tömbösítésre való alkalmasság adta. A telepítések végrehajtásához meliorációs munkákra is szükség volt, így Gödöllőn mezőgazdasági vízgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett. Nyugdíjazásáig mintegy 3000 ha új erdőt telepítettek. Ezek mellett még a megemelkedett erdőterületek hagyományos feladatait is végezte. Irányítása alá tartozott a gazdaság nagymértékű beruházásaihoz szükséges faipari (asztalos ipari) munkák szervezése is.

1978-ban a Gazdaság Mezőgazdasági Kombináltá szervezésekor főmérnöké neveztek ki. 1979-től a Villányi Kombinát egy részének Bólyhoz csatolásával a vadgazdálkodás is átkerült, melynek felügyeletével szintén megbízták. Ezen feladatokat végezte 2005. évi nyugdíjazásáig.

Müller Géza aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 45/1966.; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az Erdőmérnöki Főiskolára 1960-ban nyert felvételt, de betegség miatt egy évet halasztania kellett, ezért csak 1966-ban tudott diplomát szerezni.

Első munkahelye a kaposvári Üzemtervezési Iroda volt. 1968-ban hasonló beosztásban, a zalaegerszegi Erdőrendezőséghez került, itt 1976-ig helyettes irodavezetőként dolgozott.

1976-tól 1998-ig erdőfelügyelői munkakörbe került, majd nyugdíjazásáig, 2000. augusztus 4-ig, igazgatási osztályvezetői beosztást töltött be.

Nyugdíjasként 4 évig egy zalai erdőbirtokosság (1200 ha) szakirányítását végezte.

1966 óta tagja az Országos erdészeti Egyesületnek.

1980-1996 között a Közjóléti Szakosztály tagja, továbbá 1990-1998-ig a Zalaegerszegi HCS titkáráként tevékenykedett.

Munkássága során számos munkahelyi, közösségi (népfront, önkormányzat) kitüntetést kapott.

Nemky Klára Korbonski Kazimierz Bogdánne

aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 59/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966. július 1-jétől az ERDÉRT vállalat XI. sz. telepén gyakornok, majd művezető és exportügyintéző.

1968-ban átkerül a IV. sz. Alsózsolcai telep állományába, ahol hasonlóan fenyő fűrészáru manipulációjával és kereskedelemével foglalkozik.

1970. március 1-jei áthelyezéssel a Mátrai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság állományába a Nagybátonyi Erdészethez kerül rakodókezelő beosztásban, azzal a feladattal, hogy a Mátramindszenti új rakodón szervezzen és üzemeltessen, egy úgynevezett ERDÉRT

fenyőfűrész áru manipulációs fátelepét.

1970 novemberében a 6500 ha-os Arlói Erdészethez nevezik ki erdőművelési műszaki vezetőnek. Az Arlói Erdészethet akkor évente 60-70 ha nagyságrendben mesterséges erdősfítés folyt kézi padkázással, a volt közbirtokossági, legelő és úrbéres erdőkben, valamint akácosok átalakítása. Ennek a feladatnak végzése közben vált az állami erdőkezelés és tulajdonlás feltétlen hívévé.

1973. május 15-ével áthelyezéssel került az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz, a 11 000 ha-os Nagymarosi Erdészethez ugyancsak erdőművelési műszaki vezetői munkakörbe. A Nagymarosi Erdészet elsősorban több, valahai Állami Erdőgondnokság összevonásából keletkezett. Az erdőket természetes felújítással kezelték. Jelentős vadkárrel szembesült, amelynek elhárítására minden lehetséges módszert alkalmazni kellett, „kivéve a golyót”.

1976. január 1-jével áthelyezték az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Váci Erdészetiéhez szintén erdőművelési műszaki vezetői munkakörbe. Időközben a Váci Erdészetet összevonták a Püspökszilágyi Erdészettel: 6700 ha, 19 község határában, mobil telefon nélkül.

1980. augusztus 9-én kinevezték a Váci Erdészet vezetőjévé. 1980. október 1-jével megszervezte és beindította a vállalkozói fakitermelést, ehhez motorfűrész tanfolyamokat szervezett. Beindította, nagyüzemi mértékűvé és jövedelmezővé tette a félszáraz, száraz termőhelyen az átlag 92%-ban sarjeredetű, kocsánytalantölgy, csertölgy és cser véghasználati állományok rövid átfutási idővel folyó, sikeres természetes felújítását. Kiváló erdészeti szakgárda őszinte lelkesedéssel segítette ebben. A vadászati üzem-

tervben előírtakhoz képest négy-ötszörös nagyvad létszám által okozott károsítástól a természetes felújításokat vadkár elhárító kerítéssel védték folyamatosan.

1997-ben ebből a beosztásból ment nyugdíjba.

2002-2010-ig az Országos Erdészeti Egyesület Balassagyarmati Helyi Csoportjának titkára.

Munkássága során két alkalommal Eredményes Fásítási Munkáért Földművelésügyi miniszteri Dicsérő Oklevéllel, 3 alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és 2009-ben Bedő Albert díjjal ismerték el tevékenységét.

Pálhalmi János Lajos aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 64/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után 1966 augusztusától 1967 február végéig a Váci Üzemtervezési Iroda területén kötelező üzemtervezési gyakorlaton vett részt.

1967 márciusától a Cserháti Állami Erdőgazdaság Salgótarjáni Erdészeténél műszaki vezetői munkakörben dolgozott.

1969 augusztusától a HM Erdészeti Főosztály központjában erdőművelési főelőadó, ugyanazon cég névváltozásai során HM¹³ Területi Gazdálkodási Főosztály, MN Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság¹⁴ végül a HM Budapesti Erdőgazdaságnál, mint erdőművelési ágazatvezető dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Az Erdőgazdaság-

nál tehát 35 évig a csemetetermelési, erdőfelújítási és erdőtelepítési munkákat irányította.

Közben, 1976-ban munka mellett Sopronban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki végzettséget szerzett, és több mérnöktovábbképző tanfolyamon vett részt:

- Korszerű állománynevelési eljárások mérnöktovábbképző tanfolyama (1971)
- Fatermesztés korszerű módszerei mérnöktovábbképző tanfolyam (1985)
- Erdőérték és kárértékszámítás szaktanfolyam (1995)
- Erdészeti növényvédelmi szakmérnök továbbképzési tanfolyam (1998 és 2003)
- Az Országos Erdészet Egyesületnek 1966-tól tagja.

A HM Budapesti HCS¹⁵-nél 1972-től gazdasági felelősként, 1985-től 2002-ig titkáraként tevékenykedett. Az OEE-től 1982-ben elismerő oklevelet kapott. Az Erdővédelmi Szakosztálynak megalakulásától kezdve (1976) tagja.

Az Erdőgazdaság munkája elismeréseként három alkalommal kiváló dolgozó érdemrendben, és két alkalommal kiváló munkáért Honvédelmi Miniszteri kitüntetésben részesítette.

¹³ Honvédelmi Minisztérium. A HM erdőgazdálkodási rendszere az 1960-as években alakult ki, amikor a Honvédelmi Minisztérium több erdészeti terület kezelését átvette.

¹⁴ Az MN Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság Magyar Néphadsereg (MN) gazdálkodási szervezetére utal, amely a honvédség kezelésében lévő erdők, vadászterületek és mezőgazdasági földek hasznosítását végezte a szocialista időszakban. A rendszerváltás előtt a honvédség jelentős föld- és erdőterületekkel rendelkezett, amelyek:

- katonai gyakorlóterekhez kapcsolódtak,
- vadgazdálkodási célokat szolgálták,
- részben élelmiszer-ellátási és gazdasági feladatokat láttak el.

¹⁵ Helyi Csoport. Az Országos Erdészeti Egyesület (OEE) helyi csoportja egy területi szakmai szervezeti egység, amely az egyesület tagjait fogja össze egy adott régióban. A helyi csoportok azért fontosak, mert az erdészet erősen területhez kötött szakma. Más feladatok vannak például az Alföldön, mint a Dunántúli dombvidéken vagy az Északi-középhegységben. A helyi csoportok ezt a regionális szakmai életet szervezik össze.

Dr. Pethő József aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 61/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Erdőmérnöki Kar

1966-tól az erdőmérnöki oklevél megszerzésétől negyven éven át – megszakítás nélkül – a Vas megyei állami (kincstári) erdőket szolgálta. 1966-1990.: az Erdőhasználat területén műszaki vezető, technológus, és fejlesztő. Tevékenységének kezdete egybeesett a magyar erdőgazdálkodás – jelesül az erdőhasználat – jelentős fejlesztési időszakával. A korszerű gépek megjelenése, új szemléletet és nagy felelősséget követelt, az adott területen dolgozó szakemberektől. A feladat az ökológia-ökonómia-technika összetett, természetközeli működési rendszerének kidolgozása volt. Ennek a fontos területnek tevékeny részese lett. Ez a kutató-fejlesztő

munka állandó kapcsolatot jelentett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar Erdőhasználati és Erdészeti Gépesítéstani Tanszéke oktatóival és az Erdészeti Tudományos Intézet kutatóival. Ebből a több évtizedes együttműködésből jelentős fejlesztések és tudományos eredmények születtek, amelyek az elmélet és gyakorlat sikeres találkozását jelentették. Közben 1979-ben szakmérnöki oklevelet, 1982-ben műszaki doktori oklevelet, majd 1985-ben Budapesten a Mérnök és Vezetőképző Intézetben oklevelet szerzett. Erdőgazdasága az erdőhasználati oktatás egyik gyakorlati terepe lett.

1990-2005: Szombathelyi Erdőgazdaság vezetője, igazgatói majd vezérigazgatói beosztásban.

Irányítása mellett került sor a Vas megyei állami erdőgazdálkodás és faipar szétválasztására, az erdőgazdálkodás újjászervezésére. Irányítása alatt megújult az erdőgazdaság teljes infrastruktúrája. Az erdőkárpótlás és a vadászterületek újrafelosztásának útvesztőit kivédve, az Őrségi Nemzeti Park megalakulása mellett, megőrizte vállalatánál a klasszikus erdőgazdálkodás hagyományait. Hirdette, hogy az „erdész az erdőért, az erdő az emberért” van. Ezért számára a tő mellett erdész és erdei dolgozó mindig az erdőgazdálkodás legfontosabb szereplője volt. Vezetésével a közjó olyan objektumai újultak meg, mint a Jeli Arborétum, a Kőszegi Stájer-házak, a Vasvári Vaskapu, a sárvári Farkaserdő- és az ivánci Sigray-erdő erdészeti és vadászati központjai. Mindezekért a vasi állami erdőgazdálkodás megyei szintű elfogadtatását is kiérdemelte. 2005. június 1-vel nyugdíjba vonult.

Országos Erdészeti Egyesület tagja, 1975-1990 között a Szombathelyi HCS titkára, 2006-2010-ig az OEE elnöke (ezt szakmai elismerése csúcsának tekinti). Igyekezett minden alkalmas fórumot felhasználni, a természetközeli erdőgazdálkodás megismertetésére és elfogadtatására.

Kitüntetései: 1998: Vadas Jenő Emlékérem; 2001: Gayer Gyula Emlékérem; 2001: Vas megye Gazdaságáért díj; 2001: Vas megyei MTESZ díj; 2002: Bedő Albert Emlékérem; 2004: Életmű díj, ÁPV Rt-től; 2005: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt; 2005: Pro Silvicultura, Natura et Venatoria – Kari Dísz-tör, a NYME Erdőmérnöki Karától; 2007: NYME – címzetes egyetemi docens; 2010: Vidékfejlesztési Minisztériumtól Életfa emléklapok bronz fokozata.

Rádi József aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 60/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966. augusztus 1-jétől a Dunaártéri Állami Erdőgazdasághoz került, a kötelező féléves erdőrendezési gyakorlat alatt Dusnok község üzemtervét készítette el. Ezután a Hajósi Erdészetnél segédüzemági, majd fahasználati műszaki vezetőként dolgozott.

1968. június 18-tól megbízott erdészvezetőként a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság Bajai Erdészeténél tevékenykedett 1993 február végéig. (Valószínűleg ilyen hosszú ideig nem volt mb. beosztás az erdészeti szakmában.)

1993. március 1-jétől a Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Rt-nél a termelési vezérigazgató helyettesi munkakört látta el, 2003. évi

nyugdíjba vonulásáig.

2003 és 2005 között vezérigazgatói tanácsadó. Ebben az időszakban dr. Schneider Ildikóval és dr. Faludi Gáborral létrehozták a karapancsai kiskastélyban az erdészeti- és vadászattörténeti bemutató helyet. Pályázatokat írt, ennek keretében AVOP¹⁶ pályázaton nyert támogatásból épült meg a hazai erdőgazdaságok közül elsőként a lenesi EU ellenőrzési számmal ellátott löttvad tároló és felvásárló telep.

Munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel és Árvízvédelmi Emlékéremmel ismerték el.

Nyugdíjazása után a gemenci erdők történetét kutatta, és jelentette meg a Kalocsán Gemencről és a Kalocsai Érseki Uradalom vadászkastélyai című dolgozatait.

Saródi Péter aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 65/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőrendezési gyakorlati idejét a Vértesi Erdőgazdaság területén, Csákberényben töltötte, ahol megszerezte a szakmai pálya megalapozásához szükséges gyakorlati tapasztalatokat.

1967–1972: A Vértesi Erdőgazdaság császári kerületében műszaki vezetőként dolgozott, feladatait nagy szakmai igényességgel és felelősséggel látta el.

1973: Tartalékos tiszti tanfolyamon vett részt Kiskunhalason.

1974–1979: Erdészeti ágazatvezetőként irányította a szövetkezet mintegy 2000 hektár kiterjedésű erdőterületén a csemetekerti, erdőművelési és fakitermelési munkákat.

1980–1982: A Mezőgazdasági Minisztérium Nógrád Megyei Mezőgazdasági és Élelmezéssügyi Osztályán erdészeti főelőadóként dolgozott, ahol szakmai tudásával hozzájárult a megye erdőgazdálkodásának fejlesztéséhez.

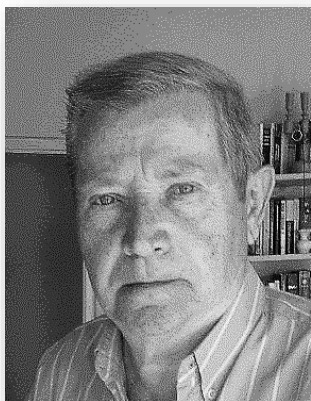
1983–1993: A karancslapujtői Karancs Mg. Tsz.-ben erdészeti ágazatvezetőként tevékenykedett. Ezen időszak alatt motorfűrészes tanfolyamokat szervezett, valamint mintegy 200 hektárnyi erdőtelepítés tervezésében és kivitelezésében vállalt meghatározó szerepet.

1994–2003: A termelőszövetkezet felszámolását követően falugazdászként dolgozott Cered, Zabar és Szilaspogony térségében, ahol szaktanácsaival segítette a gazdálkodók mindennapi munkáját.

¹⁶ Az AVOP pályázat az Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Program rövidítése volt, amely Magyarország EU-csatlakozása után (2004–2006 között) működött. Az AVOP lezárt program, helyét későbbi EU-s vidékfejlesztési programok vették át.

2004–2005: Az MVH¹⁷ Nógrád Megyei Kirendeltségénél helyszíni ellenőrként tevékenykedett. Ezt követően erdészeti szakirányítóként és szaktanácsadóként közel két évtizeden át segítette a magánerdő-tulajdonosok munkáját.

Munkásságát 1986-ban Miniszteri Kiváló kitüntetéssel ismerték el, amely több évtizedes, elhivatott szakmai tevékenységének méltó elismerése.

Simkó István Győző aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 116/1966.; kelte: 1966. december 12.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1968 között a Miskolci 10. számú Erdőrendezőségen erdőrendezőként dolgozott.

1968-1976 között a Cserháti Állami Erdőgazdaságnál, majd jogutódjánál, az Ipolyvidéki Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. 1971-ig a Litkei Erdészet erdőművelési műszaki vezetője, 1971-től a balassagyarmati központban az Erdőművelési Osztályon erdőnevelési előadó volt.

1976-1978-ban a Romhányi Rákóczi MGTSZ erdészeti ágazatának vezetője.

1978-1981-ben az Egri Erdőfelügyelőség Balassagyarmati Osztályán erdőfelügyelő.

1981-1982-ben a Szécsényi II. Rákóczi Ferenc MGTSZ-nél fagazdasági fő-ágazatvezető.

1982-1986-ban az Őralmi Hazafias Népfront MGTSZ fagazdasági ágazatának vezetője. Közben 1984-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar által szervezett három hetes bentlakásos termelőszövetkezeti erdészeti- és faipari vezetői továbbképzésen vett részt.

1986-1991 között a karancslapujtői Karancs MGTSZ-nél:

- az AGROFA igazgatója,
- az AKÁCIA termelőszövetkezeti országos erdészeti rendszer igazgatója,
- az energiaerdő kísérletek vezetője, koordinátor volt az Országos Fejlesztési Bizottság és az EFE Géptani Tanszéke közötti fenti témákban.

1989-1990-ben elvégezte a Salgótarjáni Pénzügyi és Számviteli Főiskola esti tagozatán a mérnök-üzemgazdász szakot. 1991-1992 között munkanélküli.

1992-1995-ben az ERDÉRT Vállalat Bátorfyerenyi Rönkfeldolgozó Üzeménél rönkátvevő, majd igazgatóhelyettes, végül igazgató munkakörben tevékenykedett.

1995-1996-ban a Veresegyházi Dózsa Kft-ben faipari üzemvezető.

1996-ban leszázalékolták, majd nyugdíjazták.

¹⁷ Az MVH a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal rövidítése volt, amely főleg az alábbi feladatokat látta el:

- EU-s és hazai mezőgazdasági támogatások kezelése és kifizetése (pl. KAP – Közös Agrárpolitika támogatások)
- vidékfejlesztési pályázatok lebonyolítása
- agrártámogatási rendszerek adminisztrációja és ellenőrzése

2017 körül megszűnt, és a feladatait többnyire a Magyar Államkincstár vette át.

Sohler István aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 68/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1976 között a kötelező erdőrendezés gyakorlat után, a Mátrai Erdőgazdaság magasépítési előadója, majd műszaki tervezője volt. 1976-1980 között az AGROFA/AGROBER és három MGTSZ társulásának igazgatója volt.

1980-1986-ig a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság fejlesztési főelőadója és két lepenicei rekonstrukciójának részben tervezője és irányítója.

1986-1990-ig a Fűrész Hordó és Lemezipari Vállalat központjában karbantartási csoportvezető, majd az Újpesti Ládagyár igazgatója.

1990-től 2006-os nyugdíjba vonulásáig különböző Kft-knél ügyvezető igazgató, műszaki tanácsadó.

Fő állásai mellett volt az ERTI külső munkatársa, BNV-n, nyugat-európai szakvásárokon (Klagenfurt, Milánó, Hannover) szakreferense faipari cégeknek, pl. Weinig, Altendorf stb.

Kidolgozta a Komi-Zim, Bajkal-Zim Szovjet-NSZK közös vállalatok faipari üzemeinek technológiáit és részt vett megvalósításukban. Az úgynevezett háromrétegű ablak elem és a keményfa bútorelem ragasztásos technológiáját kidolgozó csoport tagja volt a Hidenbrand cégnél. Itthon Solymáron, Baján, és a Lepencei II. rekonstrukciónál azok bevezetését, megvalósítását irányította. Tervezései között található még típus-tervek adaptálása, erdészeti irodaház (Gyöngyössolymos), üzemi épületek (Szilvásvár gépműhely), vasútállomás (Mátrafüred), csemetekertek öntözése (Kál), porelszívások. Társtervezője 33%-ban dr. Szőke Balázs mellett az egri szárítóalagútnak, amely teljesen újszerű volt a technológiájában és két darab épült és üzemelt belőle. Továbbá személyi feltalálója volt a vertikálisan és horizontálisan tetszőlegesen vezetett Sohler-féle kötélpálya rendszernek – ez az ERTI szolgálati találmánya.

Szinte sorozatban kapta a Kiváló Dolgozó kitüntetések.

Sörnyei Sándor aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 69/1966.; kelte: 1966. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1968 években a Dél-somogyi Erdőgazdaság Kaposvári Erdészeti és Faipari Hivatal Kaposvári Erdőrendezőségénél szakirányítási műszaki vezetőként kezdett dolgozni. 1968-1979 időszakban MÉM Erdészeti Hivatal Kaposvári Erdőrendezőségénél erdőrendezési felügyelőként dolgozott. Közben 1982-1984-ben fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1979-1996 években Kaposvári erdőfelügyelőségen erdőfelügyelőként és osztályvezetőként folytatta munkáját. 1996-2003 években az állami Erdészeti Szolgálat Kaposvári Igazgatóságán továbbra is erdőfelügyelőként és osztályvezetőként végezte ezzel járó feladatokat. Valójában 1968-2003-ig munkahelyei egymás jogutódjai voltak, így végig egy munkahelyen dolgozott.

2003-2006-ig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Kaposvári kirendeltségén erdészeti ügyintézőként dolgozott. Nyugdíjasként szakirányítóként magán erdőgazdálkodóknak segített.

Munkáját Kiváló dolgozó (1984); és Erdőfelügyelői Díj (2002) kitüntetéssel ismerték el.

Szalai Gábor aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 117/1966.; kelte: 1966. december 12.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Oklevelét a Mátrai Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasaként kapta meg 1966-ban és az Erdőgazdaság építésvezetőségéhez került építésvezetői beosztásba. Közben erdőrendezési gyakorlatot is szerzett.

1970-ben Eger székhellyel összevonásra került a Mátrai Állami Erdőgazdaság és a Nyugat-Bükki Erdőgazdaság, így az építővezetőség 1972-től Műszaki Erdészet néven működött tovább. Többnyire a Mátrában és a Bükkben folyó magas- és mélyépítési, karbantartási és beruházási munkákat irányította. Ekkor készült el a bükk Hármasúti erdészház és részese volt a szilvásváradai kisvasút első

felújítási munkálatainak, valamint irányította az egri erdőgazdasági üzemek kivitelezését. 1993-ban pályázat útján az Erdőgazdaság Pétervásárai Erdészetéhez került erdészvezetői beosztásba, melyet 2004-ig töltött be. Büszke arra, hogy ez idő alatt műszaki ismereteit kamatoztatva az erdei utak nagy részét stabilizáltatta.

Munkája elismeréseként két alkalommal kapott az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetést.

Erdészvezetőként és magánemberként is szenvedélye a vadgazdálkodás, a vadászat volt. 2004 és 2005 között elvállalta az 1200 hektáros kisházi vadaskert irányítását. Egy év alatt a területen egy mintavadaskertet hozott létre. Mérleget készítve, úgy gondolja, hogy az erdőmérnöki pályán eltöltött ideje minden területén eredményes volt.

Szalisznyó Károly aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 81/1966.; kelte: 1966. június 23.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egy éves erdőrendezői gyakorlat (Pécsi Erdőrendezőszéknél) után építési műszaki vezető, majd 7 évig erdőművelési műszaki vezető a Tolna megyei (a későbbi Gyulaji) Állami Erdő és Vadgazdaságnál.

1975-től erdőfelügyelő a Pécsi, majd a Budapesti Erdőfelügyelőségben.

1979-től erdőgazdálkodási társulás vezetője, majd a Gyulaji EVAG fahasználati és értékesítési ágazat vezetője.

1991-től társas vállalkozás ügyvezetője.

1999-től erdőfelügyelő a Budapesti, 2001-től a Pécsi Erdőfelügyelőségben a 2006-ban történt nyugdíjba vonulásáig.

Székely Miklós aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 84/1966.; kelte: 1966. június 23.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1967 években a gyakornoki időszak letöltését követően üzemtervező munkakörben dolgozott a Veszprémi Erdőrendező-ségnél. 1968-1971 között az MN Erdőgazdaság Uzsai Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető. 1971-1975 közötti időszakban a Sárvári Állami Gazdaságnál erdő- és vadgazdálkodási ágazatvezető. 1976-1984 között a soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál magas- és mélyépítési előadóként dolgozott. A '80-as években a munkaköre kiegészült a kőbánya felelős műszaki vezetője és a külszíni robbantások robbantásvezetője feladataival.

1984. évben erdészeti gazdaságtani szakmérnöki diplomát szerzett.

1985-1991: a TÁEG Röjtökmuzsaji Erdészetének vezetője.

1992-1999: erdészetvezető helyettes.

Nyugállományba vonulásáig 2000-2002 között a Röjtökmuzsaji Erdészet vezetője.

Munkája elismeréseként megkapta a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. aranygyűrű kitüntetését.

Nyugdíjas éveiben saját erdejében erdőgazdálkodóként tevékenykedik, kisebb magánerdőkben szakszemélyzeti feladatokat is ellát.

A vadászatot sportvadászként vadásztársaságnál gyakorolja.

Szenthe Ádám Pál aranyokleveles erdőmérnök

Ok. száma: 87/1966.; kelte: 1966. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1968 között az Állami Erdőrendezőiségek Budapesti Kirendeltsége üzemtervezőjeként dolgozott.

1968-tól 1972-ig az Út-, Vasúttervező Vállalat építésztervezői irodáján tervező-szerkesztői munkát végzett.

1972 és 1979 között az Országos Természetvédelmi Hivatalnál, illetve az Országos Természet- és Környezetvédelmi Hivatalnál a tájvédelem, tájépítészet, környezetvédelem témakörökben tevékenykedett.

1979-től 1986-ig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Tervgazdasági Főosztályán (középtávú ágazati tervezés), majd

1993-ig a Szakoktatási Főosztályához tartozó Agrár-szakoktatási Intézetnél dolgozott (középfokú agrár-szakoktatás (erdészet, faipar, földmérés) szaktárgyi képzés tananyagának fejlesztése, tanulmányi versenyek szervezése).

1993-tól 2005-ös nyugállományba helyezéséig az FM vezető főtanácsosaként dolgozott (agrárberuházás-, közte az erdőfeltárás-támogatás, vidékfejlesztési támogatások).

Az OEE-nek 1968 óta tagja, az Erdők a közjóért Szakosztály titkára, majd vezetője volt.

1978-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet, majd 1989-ben ugyanott mérnök-tanári diplomát szerzett.

Szirányi Katalin Korom Gyuláné aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 36/1966.; kelte: 1966. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966-1975 között az Északdunántúli Vízügyi Igazgatóságánál a Vizgazdálkodási-, Vizrendezési és Hatósági Osztályon műszaki előadóként dolgozott, és a Mayer Lajos Vízügyi Szakközépiskolában Geodéziát és Vizgazdálkodás tantárgyakat tanította.

1975-2002 között Győr Közlekedési és Távközlési Főiskola Könyvtárában Tudományos munkatárs feladatokat látott el.

2002-2011 között a Széchenyi István Egyetem Könyvtárában szaktájékoztatóként dolgozott nyugdíjazásáig.

Dr. Tóth József aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 88/1966.; kelte: 1966. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egy évig a Fejér megyei Állami Gazdaságok Központjában dolgozott erdészeti előadóként. A 11 gazdaság zömében erdőtelepítési munkáit irányította. 1967-től nyugdíjazásáig az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozott. 37 éven át erdővédelmi kutatás volt a feladata. Az Erdővédelmi Osztályt 16 éven át vezette.

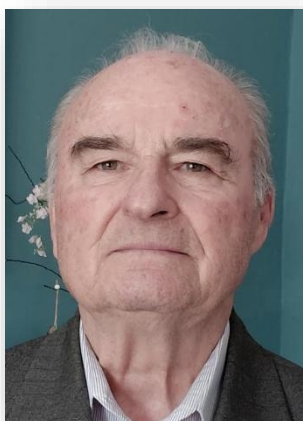
Egyetemi doktori (1976. szeptember 6.) és MTA kandidátusi fokozattal (1984. június 7.) rendelkezik. 1978. február 2-án erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

Munkásságát 4 könyv, 6 könyvrészlet, 84 tudományos közlemény és 19 tudományos népszerűsítő írás jelzi.

Az OEE-nek egyetemista kora óta tagja, az Erdővédelmi Szakosztály

tály titkára 8 éven keresztül.

Munkásságát többek között Bedő Albert Emlékéremmel, Vadas Jenő Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae díjjal, Életfa Emlékplakett bronz fokozatával és Kecskemét város környezetvédelméért díjával ismerték el.

Dr. Tvordy György aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 95/1966.; kelte: 1966. június 23.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1966 és 1979 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán a Földméréstani Tanszéken gyakornokként, tanársegédként majd adjunktusként dolgozott.

1979 és 1982 között Nigériában az Auch Polytechnic-en senior lektorként dolgozott a Magyar Optikai Művek megbízásából. A Land Surveying Tanszéken vezette a háromtagú magyar oktató gárdát, Felsőgeodézia és Mérnökgeodézia tárgyakat oktatott, valamint a végzős hallgatók záró dolgozatának elkészítését irányította.

1982 és 1985 között Tapolcán a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Veszprémi Osztályának Irodáját szervezte és vezette.

1985 és 1987 között Sopronban a Soproni Sportegyesület Kosár-

labda Szakosztályának vezető edzőjeként tevékenykedett.

1988 és 1997 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar Erdőmérnöki Karán a Környezetvédelmi Tanszéken, majd az Oktatástechnikai Osztályának vezetőjeként és az Erdészeti térinformatika

tantárgy fakultatív tantárgykénti bevezetőjeként tevékenykedett és készített Erdészeti térinformatika jegyzetet.

1998 és 2005 között Sopronban a Sportlétesítményeket Fenntartó Szervezet vezetőjeként dolgozott.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 2 egyetemi jegyzet, 1 angol nyelvű szakmai segédlet és 25 tudományos előadás és cikk jelzi.

Aranyokleveles erdőmérnökeink

Dobrányi Tamás Géza okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 4/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Tanulmányok: 1972 Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola, Budapest abszolutórium, hídépítő szak

Nyelvismeret: angol – tárgyalási szint, magyar – anyanyelv, publikációs és előadói szint

Munkahelyek: 2012- nyugdíjas; 2011-2012 Parlament Televízió Zrt. marketingigazgató; 1994- Kontakt Média Kft. megalapítása (CoMedia Reklámügynökség) alapító tag és tulajdonos; 2002 - 2006: Hír Televízió alapító, IT tag, marketingigazgató Hír Televízió Rt., digitális technológiaválasztás, beruházás és építési projektjének vezetője, valamint a teljes marketingkommunikációs stratégia kialakí-

tója; 1992-1996: Apple disztribútor, Adobe szoftver disztribútor; 1981-1994: Kontakt Design Stúdió megalapítása - ügyvezető igazgató, alapító, tag és tulajdonos; 1976-1979: Geodéziai Intézet (BGTV) vezető mérnök, alaphálózat fejlesztése a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat számára.

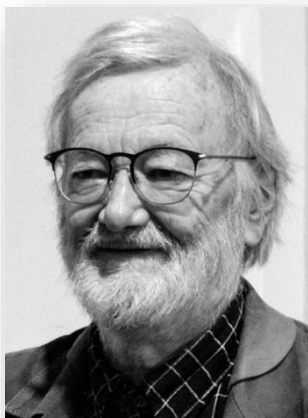
Ismeretek és gyakorlat: általános fotografiai és reklámfotografiai tapasztalat (40 év); kommunikációs ismeretek, gyakorlat; Marketing ismeretek és oktatás (Közgazdasági Egyetem, Marketing tanszék, gyakorlatvezető, konzulens) Kreatív Szoftveroktatás (Iparművészeti Egyetem). Cégvezetői tapasztalatok; 34 éve a Kontakt Média kft. ügyvezető, Hír TV alapító, IT tag, marketingigazgató; Parlament TV alapító, marketingigazgató; Tanácsadói tapasztalatok (Story TV); Macintosh számítógépek előnyeinek pionír alkalmazása a design és a reklámgrafika területén (Derkovits Grafika).

Projektek: digitális Katedrális projekt 2016-; Caritas in Veritate Bizottság e-kommunikációja Székely püspök irányításával 2016-; Kontakt Média Manager szoftvertervezés és fejlesztés 2009-2014; Marketing kommunikáció stratégia tervezése és kivitelezése Dometic Rt. részére.; Marketingstratégia tervezése és kivitelezése a Danubius Hotels Group számára; NaturMed Hotel Carbona kommunikációs tanácsadás; Parlament.hu szolgáltatásfejlesztési projektjének vezetője; On-line kommunikációs stratégiai tanulmány az Ovit Rt. számára; A Toyota Motors Hungary magyar arculatának tervezése, bevezető kampány; Kontakt Média Manager software fejlesztés 2009-2013.; Adobe-Macromedia software képviselő; Hotel Kempinski digitális portál-modell – projekt management; Magyarországi arculat tervezése a General Electric.

Szoftver ismeretek: Üzleti szoftverek: Microsoft Office, Project-tervező és management szoftverek; Kreatív szoftverek: Adobe termékcsalád, Macromedia termék család, Avid, ; Hírügynökségi, szerkesztőségi szoftverek

Érdekképviselői és egyéb szakmai képviselői tagságok:

Magyar Marketing Szövetség – alapító; Magyar Újságíró Szövetség – tag; Magyar Fotografiai Egyesülete - tag

Fittler Ottó okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 11/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetem befejezése után a SEFAG¹⁸ Nagybajomi Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezetői beosztásba. Egy év elteltével a Rajkai MGTSZ erdésze, aztán a KAEG¹⁹ Észak-Hansági Erdészet erdőművelési műszaki vezetője lett. Ez alatt szerezte meg erdővédelmi szakmérnöki képesítését.

Innen 11 év munkaviszony után távozva a Lajta Hansági Állami Gazdaság főmérnökeként dolgozott. Négy év elteltével a KEAG Mosonmagyaróvári Erdészet igazgatói posztját töltötte be. Ez alatt szerezte meg az FM-ben az erdészeti szakértői, majd szaktanácsadói képesítést.

Négy évvel később a HM Budapesti Erdőgazdaság Süttöi Erdészetének győri területén kerületvezető erdész volt. Eközben építette fel Erdő T8 Kft. néven vállalkozását. Erdősítésekkel végeztek a termőhely feltárástól a műszaki átadásig (pl. Halászi 27 ha erdőtelepítés), rekultivációs erdősítést 25 ha-on a MOTIM²⁰ vörösiszap tárolóján. Csemetetermelésben több százezer turkesztáni szil és ezüsfát neveltek.

Ezt követően kertépítéssel foglalkozott 8 évig a Dunántúlon, párhuzamosan az erdészeti szaktanácsadói tevékenységgel.

Nyugdíjba vonulása után kerttervezéssel foglalkozott.

Erdész szakmai elhivatottságát a megkapott erdők védelmezője kitüntető jelvény bizonyítja.

Forgács László Ferenc okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 12/1976.; kelte: 1976. június 20.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál helyezkedett el, ahol 1976-tól 1985 áprilisáig szolgált a következő beosztásokban:

-1976-77 Műszaki Erdészetnél, mint magas- és mélyépítési műszaki vezető

-1978 -80 VEFAG Központ, mint fatermék értékesítési előadó

-1981-85 április VEFAG Sikárosi Fűrészüzem, mint termelési- és értékesítési üzemvezető helyettes.

Eközben 1981-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán faipari üzemmérnöki oklevelet szerzett.

1985 májusától az év végéig a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát

Ácsi Faipari Üzemének főmérnökeként dolgozott.

1986 – 90 között a Fűrész-, Lemez- és Hordóipari Vállalat alapanyagellátási osztályvezetője

1991 – 92 között vállalkozóként fűrészipari termeléssel és kereskedelemmel foglalkozott.

1993 – 96 között az ERDÉRT²¹ Faház Kft. ügyvezető igazgatója

1997 – 98 – ban ismét vállalkozó a fűrészipar területén.

1999 – 2001 a Környezetvédelmi Minisztérium háttérintézményénél, a Környezetgazdálkodási Intézetnél a Természetvédelmi Intézet igazgatója.

¹⁸ Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság

¹⁹ Kiszalföldi Erdőgazdaság

²⁰ Magyaróvári Timföldgyár és Műkorundgyár Rt.

²¹ Az ERDÉRT az 1951-ben az államosításra került erdők, faipari vállalatok és a faanyagot felhasználó vállalatok egységes magyar szabvány szerinti ellátására alakult.

2002 elejétől a Nyírerdő Zrt. Nyírbátori Fafeldolgozó Üzemében dolgozott, mint üzemigazgató. E minőségében irányította összességében mintegy 100 000 m³ akác fűrészelési alapanyag feldolgozását. Szakmai közreműködésével valósult meg 2008-ban egy nagy kapacitású gőzölő autokláv beruházás – első sorban akác fűrészáru gőzölésére.

2011. december 30-tól nyugdíjas. Nyugdíjba vonulásának öröme a Zrt. vezetői felterjesztették az Alföldi Erdőkért Emlékéremre, amit 2011. november 4-én vehetett át.

Nyugdíjasként – eseti megbízások alapján – szakmai tanácsaival segíti a faipar területén tevékenykedő vállalkozásokat.

Hegyi Attila okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 22/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Master of Science (MS), kelte: 1995. június 09, kiállítója: University of Washington, Seattle, WA.

Erdőmérnökként 10 évig dolgozott Magyarországon: Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Salgótarjáni Erdészete, 1976-1978, Fahasználati műszaki vezető — Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Tarnaleleszi Erdészete, 1978-1980, Erdőművelési műszaki vezető — Ceredvölgye MgTsz, Cered, 1980-1983, Erdészeti főágazatvezető — Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság Nagydorogi Erdészete, 1983-1985, Fahasználati műszaki vezető — Petőfi MgTsz, Somogybabod, 1985, Erdészeti ágazatvezető — Új Élet MgTsz, Vése, 1985-1986, Erdészeti ágazatvezető.

Olyan pozíciókba vették fel, ahol komoly problémákat kellett megoldani, és sürgősen eredményt kellett produkálni. A problémák okait beosztottjai és fizikai dolgozói véleményének segítségével feltárta, majd józan paraszti ésszel azonosította, és kiharcolta a szükséges változtatásokat, ami az általa irányított egységeken belül a bizalom, munkafegyelem, biztonság, termelés és nyereség növekedését eredményezte úgy, hogy az általa irányított minden egyes résztvevőnk külön-külön is nyereséges volt. Beosztottjai és fizikai dolgozói érdekeit fölötteseivel szemben is képviselte és érvényesíttette. Nem volt benne a káderfejlesztési tervekben. Nem kapott kitüntetést.

Ideiglenes tartózkodási engedéllyel kisegítőként 2 év 8 hónapig dolgozott Münchenben (NSzK²²): 1986-1989: Állatkert, kertész (szociális munka) – Viszontbiztosító, takarító (a Fleißiges Lieschen és Elite firmák alkalmazásában) – Repülőtér Étterme, konyhai mosogató.

Dicsérték és jutalmazták, előléptetést kínáltak, de nem kapott állandó tartózkodási- és munkavállalási engedélyt.

Politikai menekültként 8 hónapig tanult az Amerikai Egyesült Államokban: Bellevue Községi Főiskola, Bellevue, WA, 1989-1990, BASIC programozás és Intenzív felkészítő tanfolyam az angol mint idegen nyelv teszt letételéhez. Sikeresen letette a TOEFL²³ vizsgát.

Politikai menekültként, majd amerikai állampolgárként, 16 év 9 hónapig dolgozott az USA-ban: Washington Állami Közlekedési Minisztérium, (WSDOT) Körzet 1, 1990, földmérő kisegítő; — WSDOT, Északnyugati Régió (NWR): 1990-1999, alagútkezelő; 1999-2000, közlekedési tervező specialista; — Washington Állam Természeti Erőforrások Minisztériuma, Dél Puget Sound Régió 2000-2001, régió útfenntartó specialista; — WSDOT, NWR: 2001-2002, irodamérnök helyettes; 2002-2003, földmérésvezető mérnök; — Washington Állami Rendőrség, Bűnügyi Nyomozó Osztály és WSDOT Központ, Kockázatkezelési Osztály, Súlyos Közlekedési Baleseteket Kivizsgáló Csoport, 2003-2004, közlekedési mérnök (TE) 2, 3; WSDOT, NWR, 2004-2006, TE 2.

²² Német Szövetségi Köztársaság = Nyugat-Németország

²³ Test of English as a Foreign Language – egy hosszú és szigorú teszt, több, mint 4 órát tart, s elsődleges célja felmérni, hogy a jelentkezők képesek lesznek-e felsőfokú képzésben helyt állni egy angol nyelvű egyetemen.

1996-ban beadott egy saját kutatásain alapuló összefoglaló jelentést az I-90 autópálya alagutak villamos-energia-felhasználásával kapcsolatos megállapításairól és javaslatairól, majd ez alapján 1997-ben 35 újítási javaslatot nyújtott be a Washington Állam Hatékonysági Testületének Állami Alkalmazottak Javaslati Programjához, melyekből sokat megvalósítottak és egyet elfogadtak.

Politikai menekültként, majd amerikai állampolgárként, a fenti munka mellett, 5 évig tanult az USA-ban: Washington Egyeteme Seattle, WA (UW): Erdészeti Erőforrások Kar, 1991-1995: részidős hallgató, Kvantitatív erőforráskezelés szak.

Politikai menekültként, a fenti tanulás és alagútkezelő beosztás mellett, 8 hónapig időszakos, második teljes munkaidős állásban is dolgozott az USA-ban: UW, Állomány Menedzsment Szövetkezet, 1991 és 1992 nyara és koraősze, vezető terepi technikus:

Négy egyetemi hallgató vezetőjeként egy hosszú távú amerikai duglászfenyő ritkítás, metszés és műtrágyázás válaszreakció-vizsgálat terepi vegetáció-felmérést, részletes fakorona-mérést és egyéb adatgyűjtést végzett Oregon és Washington államokban; statisztikai adatelemzéseket is végzett és jelentette az eredményeket. Később, a mesterdolgozatát is ebben a témában írta.

Horváth Ferenc Imre okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 27/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976. szeptember 1-jén a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai Déli Erdészeténél műszaki gyakornokként kezdte pályáját. 1977. szeptember 1-jétől szállítási műszaki vezetőnek nevezték ki, de még az év december 1-jétől a vállalat központjába helyezték, ahol a Közgazdasági Osztály bérgazdálkodási előadója lett. Munkaköréhez 1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést szerzett. 1982. április 16-tól közgazdasági osztályvezetőnek, 1986. április 1-jétől közgazdasági osztályvezető-főmérnöknek nevezték ki. 1991-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, Zalaegerszegen mérnöküzemgazdász oklevelet szerzett. 1992. szeptember 16-tól munkaköre ellátása mellett megbízták az igazgatóhelyettesi feladatok el-

látásával is. Ez év során felsőfokú személyügyi, 1995-ben pedig mérlegképes könyvelői képesítést szerzett. A ZEFAG gazdasági társasággá történt átalakulásakor, annak jogutódjánál, a Zalaerdő Erdészeti és Faipari Részvénytársaságnál, 1993. szeptember 1-jével gazdasági igazgatónak nevezték ki, s egyúttal engedélyezték részére a vezérigazgató-helyettesi cím használatát. Ezt a munkakört töltötte be munkaviszonya nyugállományba vonulása miatti megszűnéséig, 2016. március 31-ig. Munkája során végigjárta az erdészeti közgazdasági szakterületek lépcsőfokait. Tevékeny résztvevője és alakítója volt a vállalati közgazdasági munka gyökeres átalakításának, a kreatívabb, az egyéni döntéseket előnyben részesítő, szabadabb kezű biztosító döntési rendszerek bevezetésének. A gazdasági társaságokba való belső átszervezésben, illetve a vállalat átalakulásában jelentős szerepet játszott. Munkakörének ellátása mellett 1993 és 1998 között tagja volt a részvénytársaság igazgatóságának. Tisztséget vállalt a részvénytársaság érdekeltségi körébe tartozó Kerka-Menti Fűrész Kft., Öreglaki Vadfeldolgozó Kft., Erdészeti Üdülő Közös Vállalat, valamint a Magyar Vadgazdálkodók Egyesülete, az ERFA Nyugdíjpénztár, az Országos Erdészeti Egyesület és az Erdészcsillag Alapítvány ellenőrző testületében. Az Országos Erdészeti Egyesületbe 1976-ban lépett be és jelenleg is tagja a 2001-ben újjáalakult Közgazdasági Szakosztálynak. Tagja volt az FVM Országos Erdészeti Tanácsának és az MTA Erdészeti Bizottsága Erdészettudományi Albizottsága Erdővagyon-gazdálkodási Munkabizottságának is. A szakszervezettel való együttműködését, a munkavállalói érdekképviselő támogatását, az érdekegyeztetés terén végzett sokéves tevékenységét az Erdészeti és Faipari Szakszervezet 2015-ben Emlékérem kitüntetéssel ismerte el. Szakmai munkásságát Kiváló Dolgozó (1982) vállalati, Kiváló Munkáért (1985) MÉM-miniszteri kitüntetéssel, Pro Silva Hungariae (2009) díjjal és Miniszteri Elismerő Oklevéllel (2015) díjazták.

Inokai Balázs okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 28/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976 nyarán a ceredi Ceredvölgye Mezőgazdasági Termelőszövetkezet erdészeti ágazatvezetőjeként kezdte meg munkáját. 1977-től az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Verőcemarosi Fűrészüzeménél műszaki vezetőként dolgozott 1981-ig. Ez idő alatt részt vett az akkor kezdett nagy faipari termelési beruházásnál a Verőce-Paphegyi új fűrészüzem fejlesztésében. 1981-től 1986-ig a Rozmaring Mg. Termelőszövetkezetenél kártevőmentesítőként dolgozott. Időközben megszerezte az egészségügyi gázmester oklevelet. 1983-tól mellékfoglalkozásban belépett az Északpesti Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezethez, ahol üzletszerző, majd 1986-tól részlegvezető lett. 1987-ben ismét az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz tért vissza, ahol az 1981-ben mellékfoglalkozásban megkezdett faipari termelési és értékesítési munkáját folytatta egy teljesen új fatömegcikk-gyártó üzemág létrehozásával – melynek üzemvezetője lett – mind ezt a korábbi, ország szerte működő bedolgozóiból szervezte meg. A nagyarányú exportfejlesztés eredményeként az erdőgazdaság a szokottnál nagyobb arányú bérfejlesztést hajthatott végre. Ennek köszönhetően 1989-ben a Vállalat Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta meg. 1990-ben az IEFAG, egy pénzügyi intézet és egy külkereskedelmi vállalat, valamint a bedolgozóiból több személy közreműködésével létrehozta a FAWAZ Kft. nevű önálló vállalkozást váci székhellyel, melynek ügyvezető igazgatója lett. Az 1982-től 1991-ig (9 év alatt) folytatott gyártói és kereskedelmi tevékenységet a kezdeti forgalom kettőszázszorosára fejlesztette. 1992. december 31-ig lejárt a megbízása. Még az évben megalapította Erdélyben a Román - Magyar magán vegyesvállalkozását. Mind emellett néhány évig ügyvezetője volt a TELVA Johannis Vilmos Kft-nek is, mely szintén váci székhellyel működött.

1993-tól létrehozta saját családi vállalkozását Inokai Kft. néven – váci székhellyel – melynek ügyvezetője lett. Ugyan ekkor alapította meg feleségével együtt – kapcsolt vállalkozásként – a DALMA Bt. nevű társaságot. Az évtizedek folyamán főleg Európába – de a másik négy földrészre is – kerültek el a Kft. és a Bt. által forgalmazott termékek. Több tucat üzletfele volt Európában. Többek között az egyik legnagyobb német élelmiszerforgalmazó, szövetkezeti cég a REWE Z. AG., a Fackelmann GmbH. & Co. AG, és a Florin GmbH & Co. Angliában a Shireclose Ltd. 2010. december 31-ig nyugdíjba vonult, de mellette 2013-ig dolgozott tovább, amikor megszüntette a mindkét vállalkozását. Kitüntetésként vette, hogy megbízható üzletfélként partnerei személyes barátságát is élvezhette. A 30 éven át folyamatosan megszerzett piaci kapcsolatait mindvégig meg tudta tartani. Ez idő alatt közel nyolcvan millió darab különbözően megmunkált (esztergált, mart, ragasztott, stb.), és vevőinek előírása szerint adjusztált (címkézett, csomagolt stb.) faterméket szállított, illetve értékesített a világpiacra.

Jávorházy András okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 32/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A végzés után 12 évig a Gyulaj Zrt-nél dolgozott, 3 évig a Pári Erdészetnél szállító majd erdőművelési műszaki vezetőként, 9 évig a Pincehelyi Erdészet vezetőjeként. 1988-tól a 2012. évi nyugdíjba vonulásáig erdőfelügyelő volt Tolna megye északi részén (a névtábla többször változott, de a terület maradt) az állami és a magán erdőgazdálkodás segítése érdekében tevékenykedett.

Kárpátiné Ugron Anikó Mária okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 7/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egyetemi éve alatt 1975-ben a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciáján Élelmiszer és Fagazdaság szekcióban első helyezést ér el.

1975 és 1976-ban elnyeri a Népköztársasági Ösztöndíjat ki-váló tanulmányi és társadalmi munkájáért.

Szakmai pályáját 1976-ban a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál kezdi.

1982-ben átmegy az Erdészeti Tudományos Intézetbe kutatónak.

1985-87-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen távérzékelői szakmérnök diplomát szerez. Családi körülményei miatt 1986-ban

otthagyja a kutatói munkát és a Roth Gyula Erdészeti Technikumba megy szakmát oktató tanárnak. Itt tanít termőhelyismerettant, erdőművelést, erdővédelmet.

1991-93 között mérnök-tanári diplomát szerez a Soproni Egyetemen, majd

2002-04 -ben környezetvédelmi szakmérnök diplomát ugyancsak a Soproni Egyetemen kap.

2011-ben nyugdíjba vonul.

1976 óta tagja az Erdészeti Egyesületnek

1990-től 1998-ig a Soproni Skarbantia Leánycserkész Csapat vezetője

1994-től a Magyar Máltai Lovagrend aktív tagja.

2022-ben tevékenységéért az agrárminiszter Életfa Emlékplakett bronz fokozatát adományozta.

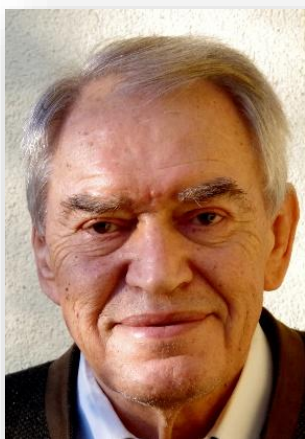

Kiss László Csaba okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 35/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Szakmai pályáját az Egererdő Zrt. jogelődjénél a Mátra Nyugat-Bükki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Felsőtárkányi Erdészeténél fahasználati műszaki vezetőként kezdte 1976-ban. 1983-tól az erdőgazdasági Központ Közgazdasági osztályára került először előadó, később osztályvezetői munkakörbe. 1986-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen vállalatgazdasági szakmérnöki diplomát szerzett. 1992-ben megpályázta az erdőgazdaság kereskedelmi osztályvezetői állását és azt 8 évig vezette. A hagyományos faanyag kereskedelem mellett a vadászatszervezés is a Kereskedelmi Osztály feladata volt. Az osztályvezetői munkakör ellátása mellett fél

évig a Pétervásárai Erdészet megbízott erdészvezetője is volt. 1997-ben a Külkereskedelmi Főiskolán nemzetközi marketing szakközgazdász diplomát is megszerezte. 2000 év végén erdőmérnök társával megalapították az Agria-Fa Kft. vállalkozásukat, ahol résztulajdonos ügyvezető. Tevékenységüket boksa faszén termeléssel és értékesítéssel kezdték. Mellette fakereskedelemmel is foglalkoztak. 3 éven keresztül 1500-2000 tonna faszén értékesítettek a német piacra Just-In-Time²⁴ formában. A hazai faalapú hőerőművek megjelenésével a faszén termelés és értékesítés nem volt gazdaságos így a fakereskedelem a fő tevékenységük, amit napjainkban is végeznek. Fő termékük a fűrészipari rönk, amit hazai és külföldi felhasználóknak szállítanak.

Kolozsvári Ákos Imre[†] okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 36/1976., kelte: 1976. június 22. kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Szakmai pályáját a Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kaposvári Erdészeténél kezdte, ahol műszaki vezetőként előbb a szállítást és fagyártmánytermelést, majd a fahasználatot irányította. 1979-ben az Erdészeti Tudományos Intézet Kaposvári Állomásán vállalt kutatói feladatokat a fahasználatok gazdaságosságának témakörében. 1980-1983 között az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalnál a helyi védett értékek országos főfelügyelője volt. 1983-1986 között előbb a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalánál, majd a Vállalatfelügyeleti Főosztályon ágazati irányítási feladatokat látott el. 1986-1990 között előbb a Budavideki Állami Erdő- és Vadgazdaság közgazdasági osztályát vezette, majd – a gazdaság beolvasztása után – a Pilis Parkerdőgazdaságnál helyettesként

dolgozott a közgazdasági osztályon. 1984-ben okleveles közgazda képesítést szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem pénzügy szakán, ami akkor mérlegképes könyvelői jogosítvánnyal is járt. 1995-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdőérték és kárérték számítás szaktanfolyamon vett részt. 1996-ban közigazgatási szakvizsgát tett, az alapvizsgát a közgazdász képesítés kiváltotta. 1990-ben került az erdészeti szakigazgatásba, az Erdőrendezési Szolgálat gazdálkodását irányította gazdasági igazgató beosztásban, majd az erdőfelügyelőségekkel 1998-ban történő összevonás után gazdasági főigazgató-helyettes lett. 2007-ben az erdészeti szakigazgatást is beintegrálták a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalba, ahol a 2010. évi nyugdíjba vonulásáig gazdasági elnökhelyettes volt. Alig pár hónapig volt nyugdíjas, amikor megkeresték a Magyar Államkincstár Költségvetési Felügyeleti Főosztályától. Nyugdíját szüneteltette és 2020 július 1-jéig teljes munkaidős kormánytisztviselői feladatokat látott el a nemzetgazdasági miniszter megbízásából, így a közszolgálati munkaviszonya elérte a 46 évet. Az általa hosszabb-rövidebb ideig felügyelt intézmények között volt egyetem, főiskola, kulturális intézmény, gyógyintézet, önkormányzat és kórház is. A kezdeti útkeresés időszakában hasznos tapasztalatokkal lett gazdagabb, ezeket igyekezett hasznosítani a későbbi vezetői munkakörökben. Az erdészeti szakigazgatásban a korábbi bázis alapú tervezés helyett a feladat alapú tervezésre tért át. Büszke volt az erdősz szakma kivételes összetartására, fegyelmezettségére, amit semelyik más – általa többé – kevésbé megismert – hivatás, szakma esetében nem tapasztalt ilyen mértékben. Az Országos Erdészeti Egyesületbe már középiskolás korában (1966) belépett. Az Ellenőrző Bizottságba először 1986-ban választották be. Azóta folyamatosan dolgozik a bizottságban, aminek 1998-2010 között az elnöke is volt. Tagja az AESz Helyi Csoportnak, az Erdőrendezési Szakosztálynak valamint a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának. Közéleti tevékenységét 2010-ben Bedő Albert Emlékéremmel ismerték el. Egyéb kitüntetései: Elismerő Oklevél (Magyar Államkincstár 2016), Életfa Emlékplakett bronz fokozata (2020), Szent Kristóf Plakett (Magyar Államkincstár 2020).

²⁴ A JIT egy japán eredetű logisztikai és készletgazdálkodási stratégia (más néven „éppen időben” elv). Lényege, hogy az alkatrészek és alapanyagok pontosan akkor érkeznek meg a gyártósorra, amikor azokra szükség van, így minimalizálva a raktározási költségeket.

Dr. Kucsara Mihály okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 54/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976-ban a Gyulai Állami Erdő- és Vadgazdaság Műszaki erdészeténél kezdte pályafutását. 1977-83 között a Győr-Sopron Megyei Tanács soproni körzeti útfelügyelője volt.

1983-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen közlekedési gazdasági mérnöki képesítést szerzett. 1983-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara az erdészeti vízgazdálkodás és az erdőfeltárás témakörére alkalmazta tudományos segédmunkatársként. Egyetemi tevékenysége az első években túlnyomórészt kutatói és műszaki fejlesztési jellegű volt, de feladatát képezte az Erdészeti vízgazdálkodás és az Erdészeti

úttervezés gyakorlatainak segítése is. 1991-től tudományos munkatárs, 1993-tól egyetemi tanársegéd, 1994-től egyetemi adjunktus, 1998-tól egyetemi docens. 1996-ban dr. univ., 1997-ben Ph.D. fokozatot szerzett. 1996-tól tartott előadásokat a Víztan, az Erdészeti vízgazdálkodás, a Műszaki hidrológia és a Vízteni értékek tantárgyakból, 2014. évi nyugdíjazásáig.

Az oktatási tevékenység mellett, jelentős szerepe volt a gyakorlati oktatást is segítő, Sopron melletti Hidegvíz-völgyi Erdészeti Hidrológiai Kutatóhely (kísérleti vízgyűjtő) kialakításában és fejlesztésében, amelyet egyetemi hallgatókból és oktatókból szervezett kutatócsoport működtetett, s működtet ma is. A Hidegvíz-völgyi Kutatóhelyen az elmúlt negyven évben számos TDK-dolgozat, diplomamunka, magyar és idegennyelvű publikáció, s több doktori disszertáció készült.

Az OEE Erdészeti Vízgazdálkodási Szakosztályának alapító titkára, majd elnöke volt. A Szakosztály rendszeres budapesti és vidéki rendezvényeivel, a kifejezetten erdészeti vízgazdálkodási témák gondozása mellett, segíteni kívánta az erdőkkel és a vizekkel foglalkozó szakemberek közös munkálkodását, a gyakorlat, az oktatás és a kutatás terén egyaránt, valamint az erdészeti ágazat kapcsolattartását a vízgazdálkodással foglalkozó szervezetekkel és egyesületekkel.

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Soproni Területi Szervezete vezetőségi tagjaként az erdészeti hidrológia szakterületét képviselte, az erdők és a vízkörnyezet sokoldalú kapcsolatának bemutatását szorgalmazva. Az MHT rendezvényein gyakran vállalta előadások tartását, valamint előadóülések és terepi szakmai bemutatók szervezését. Az MHT 2006-ban Pro Aqua Emlékérem, 2017-ben Dr. Schafazik Ferenc Emlékérem kitüntetésben részesítette.

A mintegy három évtizedes egyetemi oktatói és kutatói tevékenységét 2022-ben az agrárminiszter Életfa Emlékplakett bronz fokozata, 2023-ban az Alföldi Erdőkért Egyesület az Alföldi Erdőkért Emlékérem adományozásával ismerték el.

Mészáros Gyula (János) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 38/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Frissen végzett erdőmérnökként egy havi segédmunkás tevékenységet követően 1976. szeptember 1. napjától a Zirci Erdészethetnél kezdte meg (gyakornokként) szakmai pályafutását. Rövid – két havi – gyakornoki tevékenység után a Zirci Erdészet értékesítési és szállítási műszaki vezetőjévé nevezték ki. 1987. októbertől a Zirci Erdészet megbízott, majd 1989. május 1. napjától kinevezett erdészet vezetői megbízást kapott. 1995. január 1. napjától a Verga Zrt. veszprémi központjában gazdálkodási főmérnök, majd 2000. január 1. napjától hasonló munkakört betöltve termelési vezérigazgató helyettesi beosztásban dolgozott. Ebben az időszakban fő feladata volt az erdőgazdaság erdőgazdálkodási tevékenységének irányítása.

Ezen túlmenően foglalkozott közjóléti tevékenységgel is, így például az Ajka Csingerben, a Hubertus Erdészeti Erdei Iskola létrehozásával, az Ámoshegyi Pihenőerdő kialakítása, a Zirci Parkerdő és a Kelet-Bakonyt bemutató rendszer kialakításával. Az EU által támogatott Life+ program keretében jelentős élőhely rekonstrukció került kivitelezésre a több, mint 100 éves lőtér területén.

Ezen időszak alatt a Honvédelmi Minisztérium az alábbi elismeréseket adományozta: Honvédelmi Államtitkári Dicséret (2000), Honvédelemért kitüntető cím I. o. (2002, 2008)

A 2010. október 4-én bekövetkezett Vörösiszap katasztrófa után a Devecseri Várkert kármentesítésében jelentős szerepet töltött be, amelyért a Belügyminisztérium, a Rendkívüli Helytállásért Vörösiszap-Katasztrófa Érdemjelet adományozta. 2010. novemberében munkahelyet váltva a Bakonyerdő Zrt. termelési és kereskedelmi vezérigazgató helyettesi munkakört töltötte be. Tevékenységei a erdőgazdálkodási munkák, a Franciavágási Fűrészüzem és a Zalahalápi Parkettüzem termelésének koordinálása volt. Emellett jelentős feladatának tekintett az erdőgazdaság közjóléti tevékenységének irányítását is. Így jött létre Keszthelyen a Festetics Imre Állatbemutató, valamint a Koloska Völgyi Vadaspark. 2013. évben az OEE Kaán Károly Emlékéremet adományozta az eddigi tevékenységéért. 2014. augusztusában 38 év szakmai munkát követően nyugállományba vonult.

2022. márciusában az agrárminiszter Életfa Emlékplakett bronz fokozatot adományozott.

Nagy Dénes okleveles erdőmérnök

Oklevél száma 51/1976., kelte: 1976. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az egyetem elvégzése után a Darnózseli központú, hat szigetközi községet magába foglaló Szigetközi Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben kapott erdészeti ágazatvezetői munkát. 1977. július 1-től a Szombathelyi Erdőrendezőség Győri Erdőfelügyelőségen, majd jogutódainál 2014-es nyugdíjba vonulásáig – 2006-tól osztályvezetői megbízás mellett – erdőfelügyelő, a Győr-Moson-Sopron megyei, ezen belül a Szigetköz, a Hanság és a Kisalföld homok erdőterületeit kezelő állami erdőgazdálkodók szakmai felügyeletét ellátva. Emellett az erdőterületek privatizációját követően részt vállalt az új tulajdonosok részére szervezett tájékoztatókon a jogszerű

magán erdőgazdálkodás beindítása érdekében.

Nagy László okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 50/1976.; kelte 1976. június 23., kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976-tól a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Novai Erdészeténél dolgozott mint fahasználati műszaki vezető. 1985. február 1-jétől a Zalacsányi Erdészethez helyezték át, ahol szintén fahasználati műszaki vezető munkakört töltött be. 1987-től erdészeti főmérnök címhasználatot, s egyben erdészetigazgató-helyettesi megbízást kapott. A Zalacsányi Erdészet megszűnése után annak területével megnövelt Zalaegerszegi Erdészethez helyezték át, ahol 2004. január 1. és 2007. december 31. között fahasználati ágazatvezetői, s egyben erdészetigazgatói-helyettes munkakörben dolgozott. 2008. január 1-től az erdészet igazgatójává nevezték ki. Az igazgatói

székből vonult nyugdíjba 2014-ben. A magyar erdőgazdaság fejlesztése érdekében kifejtett kimagasló munkásságáért Kaán Károly Emlékérem kitüntetésben részesült (Sepsikőröspatak-Kálnok, 2016. június 23.) Az Erdők Világnapja alkalmából kiemelkedő tevékenysége elismeréseként Pro Silva Hungariae emléklakettet kapott. (Budapest, 2017. március 21.)

Nagy Zoltán okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 52/1976.; kelte: 1976 június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976. augusztus 1-jétől a HM. Veszprémi EG. Veszprémi Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, majd 1992-től 1995. február 28-ig a jogutód HM Verga Rt. Veszprémi Erdészeténél erdőgazdaként a fahasználati, erdőművelési, vadászati ágazat irányítója. 1995. március 1-jétől 2002 májusáig a Veszprémi Erdőfelügyelőségen erdőfelügyelőként, 2002 májusától az állami erdők osztályvezetőjeként dolgozott. Munkáját ebben a munkakörben – az erdőfelügyelőség többszöri átnevezése mellett a jogutódnál (ÁESZ²⁵, VM²⁶ MGSZH²⁷ Erdészeti Igazgatósága, NÉBIH²⁸

Erdészeti Igazgatóság, Veszprém Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóság stb.) – 2012 december 14.-ig, az előrehozott nyugdíjazásáig végezte.

Érdeklődési körében tartozott a természetes erdőfelújítás, elsősorban a cserések, és a kocsánytalantölgyesek természetes felújítása. Üzemszerű méretekre kidolgozta, és a felügyelt erdészeteknél (Balatonfüredi, Monostorapáti Erdészetek) sikeresen alkalmazta az általa kidolgozott módszert, melynek eredményeként 2-3 év alatt ugrásszerűen nőtt a sikeres, nagy csemeteszámú, felújítás alatt lévő erdőrészek száma, ami jelentős árbevételt is jelentett az erdészetnek. A Bakonyerdő Zrt. többi erdészete is sikeresen alkalmazta a módszerét.

Nyugdíjasként 2013-tól jogosult erdészeti szakirányítóként tevékenykedik, az utóbbi években, mint egyéni vállalkozó. A szakirányított területek: két erdőbirtokossági társulat (770 ha), és mellette kisebb-nagyobb területű erdőgazdálkodók Balatonfüred, Monostorapáti, Kapolcs, Taliándörögd, Tótvázsony községterületeiben (200 ha), összességében 970 ha-on. 1976 évtől OEE tag, a mai napig. Szakmai elismerésként 2010. március 15-én eredményes munkájáért FVM Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetésbe, 2010. július 1-jén az MGSZH-nál végzett kiemelkedő munkájáért Elnöki elismerésben részesült.

Ormos Balázs András okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 29/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976-tól a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Kárászi Erdészeténél dolgozott, mint szállítási és gépesítési, fahasználati műszaki vezető, majd erdészeti igazgató. 1986-tól az Erdészeti Tudományos Intézet Soproni Kísérleti Állomásán kutató, a Fakitermelési Technológiafejlesztési Kutatócsoport tagja. Az ausztriai Ossiachi Erdészeti Továbbképző Központban kötélpályás képesítést szerzett. 1991-től országos pályázat útján a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság igazgatójává választották. Az erdőgazdaság igazgatótanácsának tagja. Az Erdőmérnöki Karral Oktatási Bizottságot kezdeményezett, elindította az erdészeti erdei iskolát, Kaán Károly Oktatási és Továbbképzési Központot hozott létre, tagja volt az Erdő-

²⁵ Az Állami Erdészeti Szolgálat a rendszerváltás utáni időszakban látta el az erdészeti igazgatási és hatósági feladatokat. Mára ez a szervezet már megszűnt, feladatait és jogkörét különböző más állami szervek vették át.

²⁶ A Vidékfejlesztési Minisztérium egy 2010 és 2014 között létezett tárca volt, amely a korábbi Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal és az erdészeti szakigazgatás felügyeleti szerveként működött. A VM volt az a minisztérium, amely a NÉBIH és a megyei kormányhivatalok erdészeti munkáját szakmailag irányította.

²⁷ A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal az ÁESZ jogutód szervezete volt. Ez a hivatal ma már szintén megszűnt, feladatait pedig jelenleg más állami szervek látják el.

²⁸ A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal a korábbi MgSzH közvetlen jogutódja.

mérnöki Kar Oktatásfejlesztő Bizottságának, az Államvizsga Bizottságnak, címzetes egyetemi docens cím birtokosa, rendszeres előadó. Vezetésével a Tanulmányi Erdőgazdaság teljes területét oktatási rendeltetésűvé nyilvánították, technikumi tankerületet hoztak létre, megvédte az erdőgazdaság egységét a privatizációtól, a szétdarabolástól az oktatás érdekében. 1998. november 28-án az Országos Erdészeti Egyesület meghirdetett országos pályázatán – 50 év után – alkalmazott főtitkárrá választották. Nevéhez fűződik az Erdélyi Helyi Csoport megalakítása, az Erdélyi Erdészeti Szakkonferenciák elindítása, az Alkotmány utcai székház erdészterme felújítása, birtokba vétele. Az Erdők hete program ötletgazdája. Az egyesület első honlapjának megalkotója. A Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár alapításának fő közreműködője. Volt a Soproni Helyi Csoport titkára, az Erdőhasználati Szakosztály titkára, elnöke, az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály alapító elnöke, a Díj Bizottság tagja, régióképviseelő, küldöttközgyűlés tagja, az elnökség tagja, az 1991. évi jubileumi OEE Soproni Vándorgyűlés egyik fő szervezője. A Pro Silva Hungaria alapító tagja. Részt vett az 1996-os erdőtvény megalkotásában. Az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága aktív résztvevője volt, az Erdészeti Albizottság létrehozásának egyik kezdeményezője, működtetője (1999), az Országgyűlés erdészeti nyílt napjainak fő szervezője (2003, 2010). 2010 év decemberében előnyugdíjba ment. 2011-2013 években a Széchenyi István Nagycenki Lovasképzési Központ igazgatója, az ország utolsó állami mentelepének működtetője. Az egyetem lovasképzési oktatásának közreműködője, a Nemzeti Vágta, nemzetközi lovasversenyek szervezője. Gróf Széchenyi István hagyatékának ápolója, a Nagycenki Értéktár Bizottság tagja. Nevéhez erdészeti tudományos és gyakorlati eredmények fűződnek: a Kárászi hosszúfás alsórakodói felkészítéssel munkarendszer, a Kárászi rövidfás fakitermelési technológia. A Kárászi fészekodúgyár egyik működtetője, kutatója, emlékeinek feldolgozója. A finomfeltárás rendszerének és az erdőfelújítás-szervezési terv kidolgozója. A Dr. Káldy József Erdőgépjárműfejlesztő Központ, a Fáber réti Motorfűrészes és közelítő tanpálya egyik létrehozója, a soproni parkerdő hosszútávú fejlesztési tervének elkészítője. Szakmai munkáját a tanulmányutak tapasztalatai (USA, Kanada, majd az összes európai ország, Oroszország) alapozták meg. Elméleti és gyakorlati eredményei az egyetem oktatásának részévé váltak. Az egyetemi fahasználati (2016) és gépesítési (2026) tankönyveinek lektora. A Ligno Novum–Wood Tech Erdészeti és Faipari Szakkiállítások egyik főszervezője. A Fakitermelési Munkakultúra Alapítvány alelnöke, a 2014 évi svájci fakitermelési világbajnokságon a magyar csapat tagjai világbajnoki címeket és világcsúcsot értek el. A Páneurópai Piknik'89 Alapítvány alapító tagja (1993), az egyetemi selyei tölgy emlék kopjafa létrehozója (2024). Elismerései: a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság kiváló dolgozója (1983), Tanulmányi Erdőgazdaság Rt. Nagyváthy János Díj (1993), OEE Elismerő Oklevél (1996), Nagycenki Önkormányzat Elismerő Oklevél (2012), OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának tiszteletbeli tagja (2022), Soproni Egyetemtől az oktatás magas szakmai színvonalon történő támogatásáért oklevél (2024), az 1965-ben végzett erdőmérnökök a Gyémántdiploma átvétele alkalmából Tiszteletbeli Évfolyamtársnak nyilvánították (2025).

Ormosi Mária (Ormos Balázs Andrásné) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 6/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdész családból származik, nagyapja, édesapja, testvérei is erdészeti pályán dolgoztak, így korán elhatározta, hogy az erdész pályát választja. Diplomamunkáját az Erdővédelmi Tanszéken, prof. dr. Ig-mándy Zoltán irányítása mellett a Bükk-fennsíkban található Bükk őserdő vadkárosításának saját kutatási eredményei alapján védte meg jelesen. Szakmai konzulense Varga Béla az Egri Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdőművelési osztályvezetője volt.

1976-tól a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Kárászi Erdészeténél dolgozott, mint erdőművelési és közjóléti műszaki vezető. Hagyományos erdészetként hozzá tartozott a kovács- és bognár műhely, fogatgazdaság irányítása. A közjóléti munkájához tartozott az erdőgazdasági tulajdonban lévő Máré vár működtetése, a keleti Mecsekben található bánáti bazsarózsa élőhelyének védelme, a Mecsek legna-

gyobb vízhozamú forrásainak fenntartása, foglalása, a sétatutak és közjóléti berendezések fejlesztése. Vezette a Hermann Ottó által támogatott, a Kühnel Márton kárászi vállalkozó által alapított Baranya-Kárászi Fészekodúgyarat. A különlegesen, a harkály odukészítéséhez teljesen hasonló kialakítású madár-odúk a Párizsi Világkiállításon 1931-ben aranyérmel díjazták. A korabeli gépekkel gyártott odúk az ország számos területére kerültek értékesítésre. 1984-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett, a Mecsekben, a Kárászi Erdészet területén található Hármás hegy flóra térképének elkészítésével. 1986-ban Sopronba költözött, férjével Ormos Balázs erdőmérnök volt évfolyamtársával és gyermekeikkel és itt folytatta szakmai pályafutását. Az Erdészeti és Faipari Egyetem Központi Könyvtárában könyvtárosi munkát végzett. 1989-1991 években a jó szellemiségű Roth Gyula Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában gyakorlati tapasztalatait hasznosítva az erdőművelés tantárgy oktatója volt. 1991-1993 években munkanélküli, 1993-ban középfokú „C” típusú német nyelvizsgát tett. 1994-1998 években az Erdészeti és Faipari Egyetem kiváló természetvédelmi szakembere Rakonczay Zoltán erdőmérnök által vezetett Környezetvédelmi Tanszéken dolgozott, mint tanszéki munkatárs. 1996-ban környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerezett, a diplomaterv témája a bányarekultiváció volt. 1997-ben pályát változtatott, a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karán szerzett egészségfejlesztő mentálhigiénikus diplomát és az egészségügy, idősgondozás területén dolgozott és onnét is ment nyugdíjba 2012 évben. Az idős soproni erdőmérnökök és hozzátartozóik öregotthonban eltöltött életét külön gonddal segítette. A kiválóan elvégzett egyetemi tanulmányai elismerésére köztársasági ösztöndíjban részesült. A diploma átadón a „jeles tanulmányi eredménye, példamutató emberi magatartása és kimagasló közösségi munkája elismeréséül Tanulmányi Emlékéremben” részesítette az Egyetem (1976. szeptember 6.).

Perl József okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 55/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar.

1970-ben Bicskén a Vajda János Gimnáziumban érettségizett, majd sikeresen előfelvételizett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára, ahol 1976-ban diplomát szerzett. 1997-ben a Budapesti Pénzügyi és Számviteli Főiskola Szakirányon Közgazdasági szakokleveles mérnöki oklevelet kapott. Vállalkozásokban szakmai tapasztalatokat gyűjtött.

1976. szeptember – 1978. január 15. között időszakban fahasználati műszaki vezető a Gyulaji Állami Erdőgazdaság, Bikácsi Erdészeténél. Feladatai a fakitermelési technológiák alkalmazásához, műszaki felügyeletéhez kötődtek.

1978. január 15 – 1985. május 1. között fahasználati műszakvezető a HM Budapesti Erdő- és Vadgazdaság, Süttői Erdészeténél. Feladatai a fakitermelési és szállítási munkálatok tervezése és irányítása, szakmai ellenőrzése voltak.

1985. május 1. – 2010. október 30. között erdészeti igazgató a HM Budapesti Erdő- és Vadgazdaság, Süttői Erdészeténél. Felelősségi köre az erdőgazdálkodás irányítása, szakmai és gazdasági felügyelete, állami és katonai célú erdőhasználatok koordinálása voltak.

Társadalmi és szakmai szerepvállalása között megemlíthető, hogy 1998 – 2002 között elnöke a Komárom-Esztergom Megyei Vadászkamarának. 2000-ben az Országos Vadásznapi szervezője Tatán. A vadásztársadalom érdekképviselőjeként megyei szinten 2000 – 2002 között a Komárom-Esztergom Megyei Vadászati Védegylet elnöke, a természetvédelmi és vadászati érdekek összehangolásáért dolgozott. 2001-ben a Millenniumi Vadászati Almanach szerkesztője, a vadászati hagyományok bemutatása, szakmai értékmérés volt fő tevékenysége.

Siffer Sándor okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 56/1976., kelte: 1976. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara.

1976-ban, a diploma megszerzése után azonnal munkába állt a MÉM Veszprémi Állami Erdőrendezőségénél, és bár a munkahelyét többször átnevezték, ő ugyanott dolgozott 2015. évi nyugdíjba vonulásáig.

A természetvédelem iránti érdeklődése okán, munkája mellett természetvédelmi mérnöki diplomát szerzett a Pannon Agrártudomány Egyetem Georgikon Karán, Keszthelyen.

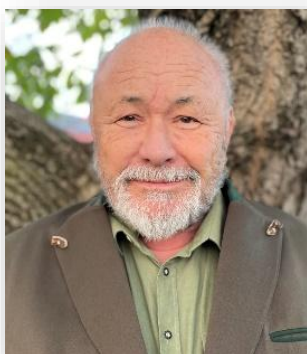
Az erdő és a lovak szeretete megkérdőjelezhetetlen sarokpont életében. Ezek okán erdőtulajdonosként a zánkai és a homokbödögei magánerejében folytat erdőgazdálkodást a természetközeli erdőkezelés élharcosaként. Bár a magyar erdőtervezésben csak 2005 óta alkalmazható a folyamatos erdőborítást adó szálaló üzemmód, a zánkai Herceg-erdő erdőtömbben már 1994 óta – a vágásos

üzemmód keretei között is – természetközeli erdőgazdálkodást folytatott. 2011-ben – nagymértékben szakmai elhivatottságának köszönhetően – sikerült 145 társtulajdonost meggyőznie, hogy a zánkai Bálint hegy tetején kialakítsák Magyarország első magánerdőben található erdőrezervátumát. A környék erdeiben azelőtt is természetközeli, ún. szálalásos erdőgazdálkodást folytattak, ekkor a 160 hektáros erdőtömb 8 hektáros, a tömbre jellemző két erdőtársulást tartalmazó részén teljesen felhagytak az emberi beavatkozással, létrehozva a Kopaszok Erdőrezervátumot.

A szakszerű természetszerű erdőkezelés érdekében fontos számára, hogy saját területünkön tudják tanulmányozni a permi vörös homokkőön kialakult talajokon élő száraz cseres-tölgyes természetes folyamatait. Hitvallása, hogy a szálaló erdőgazdálkodás alapja az erdőtársulás fajainak, valamint a környezetükkel és egymással való kapcsolatainak alapos ismerete.

A területen több oktatási intézmény részére biztosítanak kutatási lehetőséget, megfigyeléseit és méréseit maga is rögzíti és szaklapokban publikálja.

Az erdőrezervátum Kopaszoki Vadon néven bekerült Zánkai Értéktárba.

Simon Péter okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 57/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egyéb képzettségei:

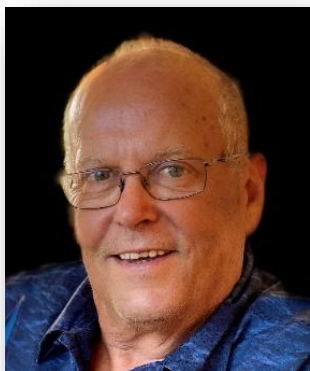
- kiséphajó vezető, vízterület: folyók. -150- kW benzin. Dízel 4194/5/92
- hajózási üzemeltetési vezető, 21 / 2001
- méhészkész szakmunkás 053036, M-94 2001
- erdészeti növényvédő betanított munkás XXV – 1109 / 1991
- motorfűrészes kezelő betanított munkás 134 / 1985

Szakmai pályafutása:

- SEFAG Zrt. Berzencei Erdészete 1976. június 28-tól – 1982.

március 15-ig erdőművelési és vadászati műszaki vezető

- Drávavölgye Szakközépiskola erdőművelési mérnök tanár, 1982. március 16-tól 1982. december 15-ig
- SEFAG Zrt. Barcsi Erdészete 1982. december 16 -tól főmérnök, majd átszervezés után fahasználati és értékesítési ágazat vezető.
- Nyugdíjas 2009. szeptember 1-jétől.

Somogyi Imre okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 58/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Vadgazdálkodási tanszéken képezte magát speciális kinológiából, melyre diplomamunkáját alapozta. Tanulmányainak befejezését követően Lábodon került gyakorlati közelségbe a kutatott ismeretével és a Délsomogyi Mezőgazdasági Kombinát Lábodi Vadász-Erdészeti ágazatánál hannoveri vérebvezetőként valamint erdészeti ágazatvezetőként dolgozott. Somogy megye mezőgazdaságilag nem jövedelmező területeinek fásítását kapta elsődleges feladatul. 30 ha tölgy erdősítés irányításával bízták meg, melyet eredménnyel befejezté nyilvánítottak. Kiemelt szerepe volt a hatékony vadvédelemnek, mivel az egybefüggő telepítést vadvédelmi kerítés nélkül

vitte sikerre. Országos ágazati átszervezés folytán 1979-ben a Hőgyészi Állami Gazdaság erdészeti ágazatához helyezték át. Ismerve előző sikeres telepítéseit hasonló feladatául tűzték ki, hogy a gazdaság nagy kiterjedésű kihasználatlan legelőterületeinek eredményes erdősítéseit hajtsa végre. A fafaj kiválasztásában Keresztesi Béla hazánk egyik meghatározó dendrológus akadémikus professzora segítette és felhasználta kutatásait, melyet az akác fafajra alapozott. Kezdetben évi 30 ha, majd látván a sikeres növedékeket, 100-300 ha telepítéseinek tervezésében és a kivitelezés irányításában vett részt. Az állami gazdaság vágásérett állományaiból évente több ezer köbméter tűzifával több száz család fűtési alapanyagát biztosította. A gazdaság végső 1994-es privatizálásáig az erdőterület 3500 hektárral növekedett. A múlt munkásságának növedékét a több millió csemete, fává való nevelését, jelen társadalom már eredménnyel hasznosítja. Ezek után, mint magán erdész-vadász képviselte a szakmát és több gazdasági társaságban tulajdonosként eredményesen adta tovább megszerzett tudását. Megszervezte elsőként és akkor még egyedülként az erdőgazdálkodásban dolgozók felnőttképzését. Iskolájában a mai napig 3800 erdészeti képzést teljesítő felnőtt szerzett szaktudást, kapott az erdészeti szakmában OKJ²⁹ bizonyítványt. Általa összeállított központi tananyagra alapozott és összeállított segédanyagai hozzájárultak, hogy az erdészetben dolgozók baleseti mutatója folyamatosan csökkenjen. Erdőművelési képzéseiken közel ezer elsősorban a magán erdőtulajdonosok szereztek erdészeti alapismereteket. A felnőttképzésben remek erdészeti és mezőgazdasági szakemberek segítik, és tudásuk színesebbé teszik a gyakorlati képzéseket. Képzési elhivatottságát kiterjesztette a mezőgazdasági képzésekre is. A természet egyik leghasznosabb rovarának az ember elhagyhatatlan segítőjének a méheknek tartásának és haszonvételezésének ismereteinek oktatását országos kiterjedésű szervezésben hozzáértő méhészek szakemberek bevonásával végzi. Erdőgazdálkodási szakirányítóként főleg nagyobb állami, nem elsődleges erdőgazdasági szereplőket tervezéssel, szaktanácsadással látja el. 2000-ben esküt tett, mint erdő és vadgazdálkodási igazságügyi szakértő. Szakmai ismereteivel, munkájával támogatja a mai napig is a hatóságok munkáját. Az ornitológiába már egyetemi éveitől az erdészeti technikumban aktívan bekapcsolódott. Az erdei madarak védelmét munkája során kiemelten kezelte. Cselekvőül felemeli valamennyi fórumon véleményét az erdei megújuló természetes ökoszisztéma egyik legmeghatározóbb madarának, a szajkónak teljes védelmére és a vadászhatóságának mihamarabbi beszüntetésére. Az erdészeti szakmában megszerzett technikai és mérnöki tapasztalatait munkássága során a jövő nemzedéke érdekében állította.

²⁹ Az OKJ rendszer évtizedekig meghatározó volt, a neve szinte a szakmai továbbképzések szinonimájává vált. Ha valaki "OKJ-s tanfolyamról" beszél, az a legtöbb esetben a jelenlegi szabályozás szerinti, államilag elismert szakmai képzést takarja. Az OKJ 2020 decemberének végén megszűnt, helyette a szakmajegyzék és a felnőttképzési rendszer van érvényben.

Speer Norbert okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 53/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976-ban a Budavideki Erdő-és Vadgazdaság Budakeszi Fafeldolgozó és Műszaki Erdészeténél kezdett dolgozni építési műszaki vezetőként. 1978 és 1980 között az erdészet vezetőjeként folytatta tevékenységét. 1981-ben áthelyezték az Erdőgazdaság központjába kereskedelmi osztályvezető helyettesnek. 1983 és 1989 között kereskedelmi osztályvezetőként dolgozott. Ebben az időszakban kapta meg az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést. 1984-ben egy évig a fafeldolgozási osztály vezetésével is megbízták. Ebben az időben a Nyírlugosi Állami Gazdaság megbízása alapján két munkatársával közösen egy gyümölcsös-láda-gyártó üzem komplett beruházási terveit készítette el, amit az Állami Gazdaság meg is va-

lósított. 1989-ben miután az Erdőgazdaságot beolvasztották a Pilisi Parkerdőgazdaságba a frissen alakult Mester-Contraktor Kft-ben fakereskedelmi és termelési ágazatvezető volt. A Kft. a Márianosztrai Büntetésvégrehajtó Intézetben bér munkában EUR raklapokat gyártatott, majd ezeket exportálta. Ennek a folyamatnak a teljes körű felügyeletét végezte az alapanyag biztosítástól az export lebonyolításáig. Szakértőként több alkalommal járt a Szovjetunióban elősegítve barkel üzemek létrehozását, amiben különböző termékekért fenyő rönköket és fűrészárut hoztak be az országba. 1992-től az FRV Kereskedelmi és Kölcsönző Kft-nek a kereskedelmi igazgatója volt 1994-ig. Ez alatt az idő alatt sokat tartózkodott a szétesett Szovjetunió utód államaiban – Oroszországban, Burjátiában, Grúziában, Ukrajnában. Ezekről a területekről több ezer köbméter fenyő rönköket és fűrészárut hozott be az országba. 1994 és 1998 között a BOMAH Kft. holland- magyar vegyes vállalatnál fakereskedelmi ágazatvezető volt. Ebben az időszakban több ezer köbméter nyár, tölgy és bükk rönköket és fűrészárut vásárolt fel az országban és exportálta Ausztriába és Németországba. 1998 és 2001 között a Mesterek Fafeldolgozó és Kereskedelmi Kft. kereskedelmi és termelési vezetője volt. Faanyag táblásítással és az elkészült táblák exportálásával foglalkozott. Az üzem kinőtte magát ezért a tulajdonos külföldi befektetők bevonásával megalakította a Sawn Timber Trading Kft-t, aminek a fő célja zöld mezős beruházásként egy modern, nagy kapacitású faanyag táblásító üzem megépítése és üzemeltetése volt. A gyártó gépsor kiválasztását, beszerzését végezte és technológiai tervét készítette el. Az üzem felépítése után új nevet kapott a cég – ezután Solid Wood Kft-ként jelent meg a piacon. Ennek a vállalatnak lett a technológiai és logisztikai vezetője és a kereskedelem egy részét is bonyolította 2005-től 2017-ig amikor nyugdíjba ment, de ezután 2020-ig nyugdíj mellett is folytatta ezt a munkát.

Szabó Ander Mihály okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 30/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976 augusztusától a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Sellyei Erdészeténél beosztott erdőmérnök, majd fahasználati műszaki vezető.

1980-1983 májusáig a Szigetvári Zrínyi MgTsz erdészeti ágazat vezetője.

1983 májusa és 2011 szeptembere között a Barcsi Dráva Völgye Középiskola, Technikum mérnök tanára, ahol 17 éven át különböző szaktárgyakat (erdőművelés, talajtan), majd 11 éven át a gépi faki-termelés – döntéstől a faanyag szállításáig – módoszataira oktatta a fiatalokat. A 28 év alatt több, mint ezer diákot oktatott.

Szabó Péter okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 59/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az oklevél megszerzése után a Somogyi EFAG Igali Erdészeténél helyezkedett el. 1977-ben az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájába (ÁEMI, később Erdőrendezési Szolgálat) helyezték át. Az áthelyezés után megkezdte a KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központban rendszerszervező tanulmányait és 1980-ban rendszerszervező diplomát szerzett. Az ÁEMI-nél az országos erdőállomány adattár, illetve az üzemtervi feldolgozás számítógépes feladatiból vette ki részét. 1983-ban rövid időre az

ERFATERV állományába került és részt vett az ERFATERV részvételével az Egyesült Arab Emírátsokban végzett sivatagfásítási projektben. Az Emírátsokból hazatérve elnyerte a korábban megpályázott norvégiai ösztöndíjat. Ennek keretében 4 hónapot töltött Norvégiában. Hazatérte után visszatért az Erdőrendezési Szolgálatához, ahol folytatta a korábbi munkáját az erdőállomány adattár és a módosított erdőrendezési módszertan számítástechnikai hátterének kialakításában. 1991-ben a rendszerváltás után kivált az Erdőrendezési Szolgálatból és számítástechnikai vállalkozást indított. 1997-ban egy barátjával megalakította a WINFORM Informatikai Kft-t, melyben integrált vállaltirányítási rendszereket fejleszt. Nyugdíjasként jelenleg is ebben a vállalkozásban dolgozik.

Szabó Veronika okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 7/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Második generációs erdész család tagja, édesapja a Kaposvári Erdőfelügyelőség vezetőjeként vonult nyugállományba.

1976-tól 1988-ig a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál (a 2020-ban már ötven éve működő SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt. elődje) dolgozott, ennek során a Környezetvédelmi és Tájrendezési Osztályon, majd a Fahasználati Osztályon látta el feladatait.

1988-ban az Amerikai Egyesült Államokba költözött, ahol Missouri állam természetvédelmi minisztériumánál (Missouri Conservation Department) helyezkedett el. A hat hónapra kötött szerződés alapján a minisztérium St. Louis megyei kirendeltségén látott el erdővédelmi, erdő-, hal- és vadgazdálkodási feladatokat. Ennek során tö-

kéletesítette angolnyelv-ismeretét. Ezt követően adótanácsadói szakképesítést szerzett, amely birtokában 1992-től 2016-ig a január 1-jétől április 15-éig tartó éves adóbevallási időszakban adótanácsadóként dolgozott az Egyesült Államokban, Kanadában és Ausztráliában is irodákat működtető H&R Block Inc.³⁰-nél. Az adótanácsadói tevékenységét 2017-től mindmáig magánvállalkozóként folytatja.

Jelenleg a Kentucky-tó és a Barkley-tó között – „Land Between the Lakes” (LBL) néven ismert területen – található, természetvédelem alatt álló erdő északi részén fekvő, és élénk belföldi turizmussal rendelkező, Kentucky állambeli Grand Rivers településen él, ahol 1993 óta vezeti a település központjában található „Grand Rivers Inn” nevű panzióját.

³⁰ Az „Inc.” a rövidítése az angol „Incorporated” szónak. Ez egy részvénytársasági forma, amelyet elsősorban az Egyesült Államokban és más angolszász jogrendszerű országokban (pl. Kanada) használnak. Az EU-ban nem bejegyzett jogi forma.

Dr. habil. Szendrődi László Béla okleveles erdő-
mérnök

Oklevél száma: 31/1976.; kelte: 1976. június 22.; kiállította:
Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A Roth Gyula Erdészeti Technikumban erdősztechnikai képzést
szerzett 1970-ben (Okl. száma: 31/1970, kelte: Sopron, 1970. június
18.). Az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán egyetemi
doktor (Dr. Univ.) címet szerzett (Okl. száma: 325/1988, kelte:
Sopron, 1988. június 18.) Orosz alapfokú "C" típusú állami
nyelvvizsgát tett 1995-ben (Okl. száma: 0001168/1995), továbbá
angol felsőfokú „C” típusú állami nyelvvizsgát 2002-ben (Okl.
száma: 199797/2002). A Magyar Tudományos Akadémián
mezőgazdasági tudomány kandidátusa tudományos fokozatot nyert
el 1996-ban (Okl. száma: 15.947, kelte: Budapest, 1996. március

12.). A Nyugat-Magyarországi Egyetemen habilitált doktor (Dr. habil.) címet szerzett 2001-ben (Okl. sz.:
37/2001, kelte: 2001. június 22.)

1976-tól 1988-ig tanszéki mérnökként, majd tudományos segédmunkatársként dolgozott az Egyetem
Erdőmérnöki Karának Erdőtelepítéstani Tanszékén, később tudományos munkatársként a Kar újonnan
alapított Környezetvédelmi Tanszékén 1986 és 1988 között. Az Erdészeti és Faipari Egyetem Személyzeti
és Munkaügyi Osztályának osztályvezetője volt 1988 és 1992 között. A Környezetvédelmi Tanszéken
egyetemi adjunktusként dolgozott 1992-től, ahol egyetemi docensnek nevezték ki 1996-ban. Az
1993/1994-es tanévben Fulbright ösztöndíjas kutató volt a New York Állami Egyetem Környezettudományi
és Erdészeti Karán (Syracuse, New York, USA). Az Európai Tudományos és Műszaki Kutatási
Együttműködési Szervezet (COST) Erdészeti, Faipari és Papíripari Bizottságának magyar tagja volt 1995-
től 1998-ig. Az Európai Bizottság Kutatási Főigazgatósága COST Titkárságán (Brüsszel, Belgium)
környezetvédelmi tudományos titkár volt 1998-tól 2001-ig. A COST Környezetvédelmi Bizottságának
magyar tagja 2001-től 2002-ig. NATO Science ösztöndíjas volt a Torontói Egyetem Erdőmérnöki Karán
(Toronto, Ontario, Kanada) 2002-ben egy hónapig. Tanácsosi rangban tudományos és technológiai attasé
Magyarország Állandó Képvisletén az Európai Unió Mellett (Brüsszel, Belgium), és így az Európai
Tanács G-14 Kutatási Munkacsoportjának, valamint a G-15 Egyesített Kutatási és Atomkutatási
Munkacsoportjának magyar tagja 2003-tól 2007-ig. Az Európai Bizottság Kutatási Főigazgatóság
Környezetvédelmi Kutatások Igazgatósága I/3: Környezetvédelmi Technológiák és Szennyezés
Megelőzés Osztályán (Brüsszel, Belgium) nemzeti szakértőként dolgozott 2008-tól 2010-ig. Ismét
tudományos és technológiai tanácsos kinevezést kapott Magyarország Állandó Képvisletén Brüsszelben
2010-től 2011-ig, ahol az Európai Tanács G-13 Kutatási Munkacsoportjának, és a G-14 Egyesített
Kutatási és Atomkutatási Munkacsoportjának magyar tagja, továbbá e két munkacsoport soros elnöke
volt az első magyar elnökség alatt (2011. január 1-től június 30-ig). A magyar elnökség után az Európai
Bizottság Közös Kutatóközpontjának Környezetvédelmi és Fenntarthatósági Intézetében (JRC-IES Ispra,
Olaszország) vezető kutatóként dolgozott 2011-től 2013-ig. Különböző szakkönyvekben 5 fejezetet írt.
Önállóan és társszerzőkkel 13 tudományos közleményt jelentetett meg. Az elektronikus médiában 12
cikket közölt. Hazai és külföldi tudományos ülészekon 27 előadást tartott, konferencia kiadványokban
12 előadása jelent meg. Meghívott előadóként 22 előadást tartott hazai és külföldi egyetemeken.
Szakértői tevékenység keretében 42 kutatási jelentést írt, többségét társszerzőkkel. Népszerű
tudományos folyóiratokban és elektronikus hírlevelekben 33 cikke jelent meg, és 7 ismeretterjesztő
előadást tartott.

Szemerey Tamásné Szontagh Rita PhD okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 8/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdő-mérnöki Kara

Okleveles növényvédő szakmérnök, Oklevél száma: 20/1982. Kelte: 1982. február 9. Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Pilisi Állami Parkerdőgazdaságnál helyezkedett el, műszaki vezetőként.

1976. november 7-én gyermeke született, ezt követően 1979 májusáig gyesen volt. A család időközben Szentendréről Sopronba költözött.

1979. május 15-től 1979. december 31-ig az Erdészeti

Tudományos Intézet Biológiai Osztályán az erdei fenyő rovarkárosítóival foglalkozott.

1980. január 1-1992. december 31. között az EFE Termőhelyismerettani Tanszékén működő, a Magyar Tudományos Akadémia kihelyezett Mikrobiológiai Kutatócsoportjában dolgozott segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs munkakörben.

A kutatócsoportban team munka keretében a fő kutatási téma „Az erdőtalaj életközössége és az erdei fák kapcsolata” volt.

1981. márciusa és 1986 februárja között gyesen volt.

1982-ben Erdészeti Növényvédő szakmérnöki diplomát szerzett.

1988-ban C típusú középfokú állami nyelvvizsgát tett angol nyelvből.

1992-ben az MTA, anyagi nehézségek miatt a kutatócsoportot megszüntette.

1993-ban felvételt nyert az egyetemen akkor induló doktori iskolába „Melioráció hatása a talaj mezofaunájára” című kutatási témával.

1994.júniusától 1997 szeptemberéig gyesen volt 4. gyermekével.

1997. szeptember-1999. októberéig nappali tagozatos doktorandusz hallgató.

1999. október 25-től a Soproni Egyetem Központi Könyvtár és Levéltár levéltárosa, 2005. áprilisáig részmunkaidőben, onnantól teljes munkaidőben.

2007. január 1-től a levéltár megbízott vezetője, 2010. január 1-től kinevezett vezetője.

2005. április 21. PhD-értekezés védése: A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola: Erdőtalaj meszezésének hatása egy bükkös faállomány páncélosatka faunájára (*Acari: Oribatida*) címmel.

A doktori oklevél száma: 29/2005. Kelte: 2005. június 24.

2016. december 31. nyugdíjba vonul.

Kitüntetések, díjazások: Nívódíj az Erdészeti rovartan című tankönyv társszerzőjeként. 2001. augusztus 31.; Nyugatmagyarországi Egyetem főtanácsosa cím. 2004. június.; A Nyugat-Magyarországi Egyetem Kiváló Dolgozója 2005. június 23.; Arany Évgyűrűk Kitüntető Oklevél. Soproni Egyetem 2021. június 2.; Dóka Klára-díj I. fokozata. Magyar Levéltárosok Egyesülete. 2018. július 9.

Tarjáni Antal okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 61/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Diploma munka: A gyulaji dámvad populáció és élőhely változása a bekerítés hatására.

Okleveles földmérő üzemmérnök, oklevél szám: 36/1986, kelte: 1986. június 20., kiállító: EFE Földmérői és Földrendezői Főiskolai Kar Székesfehérvár.

1976-tól a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság dolgozója, 1977-ig erdészeti ügyintéző, 1983-ig műszaki előadó, osztályvezető. 1990-ig műszaki erdészvezető, 1993-ig revizori osztályvezető. Gyakorlati idejét a Császári Erdészethnél kezdi erdőművelési vonalon, félév múlva közvetlen igazgató alá rendelt ügyintézőként a Vértestolnai Vaddisznóskert műszaki létesítményeit – víztározó, kerítés műtárgyai – tervezi. A geodéziai osztály keretén belül a VE-

FAG területre vonatkozó geodéziai, ingatlan-nyilvántartási feladatok, mélyépítési tervezések, a Tatabányai-, és az Oroszlányi Szénbányáktól valamint a Kincsesbányai Bauxitbányáktól átvett, mintegy 1200 ha bányaterület rekultivációjának tervezését, részben helyi művezetési kivitelenítését végzi. Részt vesz a Vértesi és Gerecse tájak feltáró úthálózatának tervezésében, korszerűsítésében.

1993. április - 2005. január 31-ig a részben saját tulajdonú TISZTÁS Mérnöki Iroda Kft. ügyvezető igazgatója. A két mérnöktársával létrehozott „kényszervállalkozás” tevékenységét elsősorban bányakáros területek rekultivációja tervezéstől a kivitelezésig fővállalkozásban, Komárom-Esztergom, Fejér, Veszprém, Nógrád, Borsod-Abaúj-Zemplén, Győr-Moson-Sopron és Baranya megyékben jelentette. Mellette mélyépítési tervezési, település és területrendezési tervezéseknél tájvédelmi és környezetvédelmi munkarészek készítését végzi. Közben 2000-2002 között a Tatai Kistérség Területfejlesztési Társulás társágmenedzsere, majd 2002-2003 végéig a Tatabánya Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal területfejlesztési tanácsadója. Menedzseri feladatok a terület- és vidékfejlesztés intézményrendszerében történő stratégia- és programkészítésekben való részvételt, forrásszerző pályázatokon való eredményes szereplést, új közösségi projektek – Kocsi Toló Fesztivál, Kocs – bevezetését jelentette. A területfejlesztésen belül aktívan részt vesz a Közép-Dunántúli Régió Területfejlesztési Tanács munkájában, melynek munkaszervezetében 2006-ig. pályázat bíráló szakértőként is tevékenykedik. 2005. január 3 – 2014. december 16. (nyugdíjazásáig) közalkalmazottként a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Komárom-Esztergom Megyei Területi Iroda és az átszervezésekkel közben a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. azonos irodájának erdészeti referense. Nyugdíjazása után 2021 januárjáig részmunkaidősként tovább dolgozik a fenti szervezeteknél.

Kezdetektől fogva fontosnak tartja az ismeret terjesztést a szakmai tevékenység mellett. Tíz évig segéd-szerkesztője és fotósa a Vértesi Híradó vállalati negyedéves periodikának.

Országos Erdészeti Egyesületnek 1976-tól, az Erdők a Közjótért- és az Erdőfeltárási Szakosztálynak, majd 2022-től az OEE Szeniorok Tanácsának tagja. Az OMBKE³¹ Tatabányai Helyi csoportjának 2017-től aktivistája, fontosnak tartja a „Selmeci karok” szellemiségének ápolását, tagja a 2022 évi Országos Bányász-Kohász-Erdész Találkozó tatabányai szervezőbizottságának. Alapító tagja Magyar Mérnöki Kamarának, 1997-2004-ig az Erdészeti, Faipari és Mezőgazdasági Tagozat alelnöke, a KEM Mérnöki Kamara Etikai Bizottságának tagja. 1998-tól a Magyar Fotóművészek Szövetségének tagja. Tatabánya Megyei Jogú Város Kultúrájáért Díj 2013. kitüntetéses.

2022. Életfa Emlékplakett Bronz fokozata agrárminiszteri kitüntetés tulajdonosa.

2024. Magyar Ezüst Érdemkereszt köztársasági elnöki kitüntetésben részesült.

³¹ Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (alapítva: 1892)

Török András okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 63/1976.; kelte: 1976. június 23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976-ban a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Devcseri Erdészeténél kezdte pályafutását, mint fahasználó, ahonnan a Balatonfüredi Erdészethez került, ugyancsak fahasználói munkakörbe. Eme, számára nem túl testhezálló, ezért meglehetősen hosszú, egyoldalúan műszaki tevékenység nem felelt meg az erdőhöz kötődő jóval szélesebb körű, s jelentős részt biológiai, élet-tani érdeklődési körének. Ezért tíz évi erdészeti munka után a Veszprémi Erdőfelügyelőségénél keresett új, az erdőkkel kapcsolatos érdeklődési körének jobban megfelelő munkalehetőséget. Erdőfelügyelőként dolgozott 2010. évi nyugdíjazásáig.

A mintegy 25 éves erdőfelügyeleti tevékenységet a BEFAG³², valamint a környező magánerdőbirtokok területén végezte, s ezen közben a Bakony jelentős részének szinte összes erdőrészletét bejárta. Erdőfelügyelői hitvallása volt a pontos, alapos munka, valamint a konszenzus keresése és megtalálása a gazdálkodókkal. Azt is meg kell azonban említeni, hogy alaptermészetéből adódóan a saját tapasztalataira alapozott útját járta, ami nem mindig egyezett kollégái és felettesei elképzeléseivel, de az ebből adódó kis súrlódások sosem haladták meg a még tolerálható mértéket.

Már egyetemi tanulmányai során is, az átlagos hallgatónál jobban foglalkoztatták a dolgok mögöttes részei, az ok-okozati összefüggések, a dolgok lehetséges vagy nem lehetséges volta. Erdőfelügyelőként is nyitott szemmel járta az erdőket, s igyekezett megérteni és értelmezni mindazt, amit lát és tapasztal. Különösen a bükkösök felújítása érdekelt, amelyről úgy gondolta, hogy a változó klímában a régi módszerek nem bizonyulnak elég hatékonyak. Újszerű módszert dolgozott ki, amelyet 2000-ben szabadalmaztatott, majd 2006-ban Bükkösök erdőfelújítása az égtájorientált felújítási rendszer tükrében címmel könyv formájában is megjelentetett. Úgy érezte, hogy a gazdálkodók az új rendszert szívesen használják, mert eredményesnek bizonyul.

Nyugdíjba vonulása óta intenzíven foglalkozik fő kutatási témájával, a fák víz- és tápanyagszállításával, mert meggyőződése, hogy a korábban és manapság is tanított elmélet hibás. Érveléséről, megfontolásairól, bizonyítékairól, saját készítésű műszereivel végzett kísérleteiről több előadást tartott, s az Erdészeti Lapokban és a Forestpress erdészeti elektronikus portálon is cikkeket jelentetett meg. Azonban, ahogy nemcsak az erdővel, a fákkal kapcsolatban, de más ismeretkörökben is, vannak olyan megkövesedett (megfásodott) tételek, tézisek, amelyek szinte megkérdőjelezhetetlenek. Ez a téma is ilyen, és immár 15 éve ennek feltörésén munkálkodik, mivel új elméletét eddig senki sem tudta cáfolni.

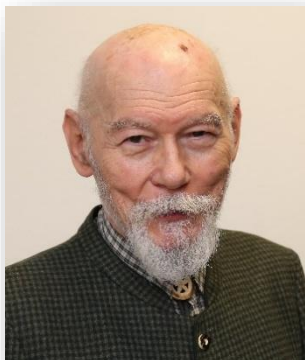
Mint amatőr kutató, a Soproni Egyetemen nem talált potens támogatókat. Ezért először a Soproni Földfizikai és Űrkutatási Intézettel (korábban GGKI), majd a Semmelweis Egyetem Biofizikai és Sugárbiológiai Intézetének munkatársaival alakított ki együttműködést, mivel a téma kifejezetten interdiszciplináris.

A kutatáshoz kötődő vizsgálatokat modern képalkotási technikákkal kiegészítve, a hasonló külföldi munkákra és elméletekre is utalva, megfelelő nemzetközi irodalmi hivatkozásokkal ellátva, vagyis tudományos formába öntve, A fa nedváramlásának új elmélete című cikket angol nyelven is megjelentették, a „Peer J” elnevezésű magas minősítésű tudományos folyóiratban. Ilyen módon az új elmélet a világ sok kutatójához eljuthat, s annak elfogadtatása immár nemzetközi szinten is folyamatban van.

Túlnyomórészt a terepen töltötte erdészeti szakmai pályafutását, de az erdőmérnökök ama különleges képviselőjeként, aki a gyakorlati munka mellett, az elméleti és kutatási tevékenységben is kimagasló eredményeket ért el.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

³² Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, a ma működő Bakonyerdő Zrt. jogelődje.

Vadász László Zoltán okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 10/1976.; kelte: 1976. június 21.; kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A soproni Roth Gyula Erdészeti Technikum (1964-68) életre szóló elméleti és gyakorlati alapokat adott számára.

Diploma után egy évig az újhartyáni Keselyhegyi Aranykalász MgTsz majd hernádi Március 15. Tsz újlengyeli (Pest megye) fafeldolgozó üzemében dolgozott üzemi mérnök majd üzemvezetőként. 1977. július 1-jétől az Észak-magyarországi erdészeti szakképzésben dolgozott, az egri Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szak-középiskolában, 1982-től a Mátrafüredi Erdészeti Iskolában egészen a 2011. évi nyugdíjba vonulásig. 1977-től az erdésztechnikus, az erdész-gépésztechnikus, a vadgazdálkodási technikus és az er-

dészeti szakmunkásképzés elméleti és gyakorlati tárgyait tanította. Felnőttképzésben az erdésztechnikus levelező tagozaton és számtalan, különböző szintű, főleg fakitermelő és motorfűrészkezelő tanfolyamon oktatott. Fő tantárgya az erdőhasználat volt.

Posztgraduálisan:

- okleveles erdőmérnök-tanár,
- okleveles fahasználati és faanyagmozgatási szakmérnök.

Az Országos Erdészeti Egyesület Mátrafüredi Helyi Csoportjának tagja, korábban az Oktatási Bizottság /Oktatási Szakosztály és az Erdőhasználati Szakosztály tagja.

Vass Sándor okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 64/1976.; kelte: 1976. június.23.; kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Technológus szakmérnöki oklevél száma 18/1982. Kelte: 1982. október 01.

1976-ban az Ipolyvidéki Erdőgazdaságnál kezdte a pályát központi előadó, Szécsényi Erdészethálózati fahasználati műszaki vezető.

1977. szeptember 1-jétől a Délalföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál központi előadó. 1981. január 1-jétől Szegedi Erdészeti műszaki vezető. 1983. január 1-jétől erdészeti vezető helyettes. Tisza-Maros hullámtérén felhalmozódott erdőfelújítási hátralék felszámolása az elsőrendű feladata. 1987. január 1-től a Szegedi Erdészeti erdészeti vezetője. Összevonásra kerül a Szegedi Műszaki Erdészeti és a Szegedi Erdészeti. Több technológiai változtatás után sikeresen megoldja a felújítási hátralék felszámolását, megszervezi és végre hajtja a műszaki fenntartó bázisok decentralizációját.

1989-1992 között részt vesz a vállalati átszervezésekben, átalakulások vezényletében. 1993. június 13-tól a Délalföldi Erdészeti Zrt. vezérigazgatójává nevezik ki. Alapelve: mértéktartó természetvédelem mellett értéktartó erdőgazdálkodást kell folytatni.

Fontosabb állomások:

- 1993-tól 2013-ig a DALERD Zrt. gazdálkodást veszteségmentesen vezet.
- Erdőfelújítási hátralék nem keletkezik.
- Technológiai újításokkal jelentős területű erdőtelepítést hajt végre 1500 hektáron.
- Vadgazdálkodásban a zárt téri technológia előtérbe kerül: 2000 ha vadaskert létesül, és működik jelentős eredménnyel. A vadászterület nem csökkent a jelentős külső nyomás ellenére, sem.

A DALERD Zrt. gazdálkodási területén lévő szakmai szervezetek, önkormányzatok és egyéb állami, társadalmi szervezetekkel kialakított jó kapcsolat lehetővé teszi a szakmai, társadalmi konszenzus optimális szinten tartását. Munkássága folyamán az erdőgazdasági és szakmai pozíciója, társadalmi megítélése folyamatosan erősödött.

2013. június 13-tól nyugállományba vonul.

Kitüntetések: BM Díszőr az erdővédelem, erdőtüzek megelőzése-oltása terén mutatott kimagasló munkájáért 001/562/1988.03.15.; Pro Silva Hungariae Miniszteri kitüntetés 2012. március 15.; Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetés 2012. augusztus 20.